MALARZE KRAKOWSCY.

Zeszyt I.

CECHY
KRAKOWSKIE.

ICH DZIEJE,
ORDYNACYE, LISTY SWOBODY, ZWYCZAJE
I T. P.

JAKO MATERYAŁ DO HISTORYI SZTUK, RZEMIOSŁ,
PRZEMYSŁU DAWNÉJ POLSKI, A MIANOWICIE
WZROSTU, KWITNIENIA I UPADKU TYCHŻE

W KRAKOWIE.

Z AKTÓW CECHOWYCH I INNYCH RĘKOPISÓW

ZEBRAŁ
Wilhelm Gąsiorowski.

Kraków,
NAKŁADEM CZCIONKARNI Ż. J. WYWIAŁKOWSKIEGO.
przy ulicy Szpitalnéj pod l. 385/569.
1860.

PRZEMÓWIENIE.

Kraków, stolica niegdyś potężnego państwa, miejsce sejmów i zjazdów; gród, w którym królowie kładli koronę na głowę, w śluby małżeńskie wstępowali, radzili i działali dla dobra kraju, wychodzili z niego do boju na czele swych hufców, i prawie zawsze z zwycięztwem do jego murów powracali; gdzie nawet, po trudach i mozołach ziemskiego żywota, spoczynek dla swych kości przeznaczyli: nie dziw więc, mówię, że miasto, w którego murach odbijało się każde uczucie narodu, czy pieśń tryumfu, czy pienie pogrzebu, gdy każda sprawa ważniejsza w nim brała początek i tu się także kończyła, musiało róść w ludność, przemysł, handel, sztuki i bogactwo. Kraków, to serce Polski, źwierciadło całego kraju: dzieje więc też jego są dziejami całéj naszéj ziemi opierającéj się niegdyś o dwa morza. Rósł

on i wzmagał się, słabnął i upadał wraz z narodem. Świetne były dla Polski czasy Jagiellonów, takiemi były one i dla Krakowa. Garną się do niego ze wszystkich krańców Słowiańszczyzny, a nawet całéj Europy, po naukę, majątek i zaszczyty. Akademia krakowska hojnie udziela im pierwszéj, dobrzy nasi królowie obsypują drugiemi. Z jego-to mieszkańców wyszli Fuggerowie i Szwarcowie, dziś rodziny książęce. Mieszczanie krakowscy nauką, pracą i zasługą dostępowali infuł, krzeseł senatorskich i innych w kraju godności. Dość tu wspomnieć Hoziuszów, Erazmów Ciołków, Bonarów , Morsztynów. Zmieniły się czasy dla narodu, przeszły błogie chwile także dla Krakowa. Gdy nieraz w potrzebie kraju nieśli obywatele jego swoje majątki na ofiarę, i skarb publiczny swojemi pieniądzmi zasilali, w r. 1787 Stanisław August daje 300 dukatów, istną jałmużnę, niegdyś bogatemu hanzeatyckiemu miastu!

W wieku XVI, co do handlu, przemysłu, sztuk i rękodzieł nieustępował Kraków żadnemu zagranicznemu miastu: sami współcześni cudzoziemcy oddali nam w tém sprawiedliwość. Nie królowa Bona, bo ta przecież u nas niewiekowała, wabiła i trzymała tylu Włochów w stolicy Polski, lecz jéj swobody, przemysł i handel. Imiona Alamanich, Guicciardinich, Pestalozzich, Joannellich i innych sławnych rodzin włoskich, napotkamy w liczbie jéj mieszkańców. Toż samo mówić o

Niemcach, Anglikach lub Holendrach. Dowodzą nam tego i liczne cechy rzemiosł, z których nie wiele nam już dziś pozostało: jednym bowiem postęp oświaty, drugim zbieg okoliczności upaść kazały. Znikły nam już cechy płatnerzy, mieczowników, łuczników, haftarzów i inne. Pomimo jednak tego, mimo gorliwego zajmowania się od lat kilku ubiegłą naszą przeszłością, nikt się przecież niewziął do zebrania i spisania ich ustaw i przywilejów, do przejrzenia ksiąg majstrowskich, czeladzi i posiedzeń; a wiele już czas zniszczył lub dzisiaj bezużytecznie po naszych miastach butwieje. A szukając przecież i na téj niwie, nie jedno znalazłoby się ziarno, nie jedna wiadomość objaśniłaby prawodawstwo, nie jeden szczegół zająłby ważne miejsce w historyi sztuk i rękodzieł, posłużyłyby za cegiełkę do zbudowania kiedyś gmachu historyi naszych miast, a nawet do historyi politycznéj naszego narodu.

Powodowany więc temi uwagami, wziąłem się przed pięciu laty do skreślenia dziejów każdego w szczególności cechu krakowskiego. Po mozolnéj pracy zgromadziło się ich dwadzieścia kilka. Wiele się zrobiło, więcéj jeszcze do zrobienia pozostaje. Nie zbierałem jednak dla siebie, ani swojéj pracy za kapitał procentujący się uważałem: korzyść ogółu była jedynym mym celem i ochłodą wśród nużących trudów. Puszczam więc w świat historyą Cechu Malarzów krakowskich,

niegdyś ze szklarzami, szpalernikami i goldslagierami jednę spółeczność stanowiących. Nie będzie to jednak obraz wykończony: archiwum nie przechowało się i nie doszło nas w zupełności, zaczynają się akta bowiem dopiéro od r. 1580. Dzieje Cechu Malarzów obejmować będą w sobie krótką, ile możności dokładną historyą tego, tak mocno obchodzącego nas zgromadzenia, jego ordynacye, listy swobody, oraz spis wszystkich Mistrzów i Towarzyszy od roku 1580 po r. 1794 i daléj, czerpiąc do tego wiadomości z aktów cechowych i innych rękopisów, mogących posłużyć do wyjaśnienia dziejów sztuki malarskiéj na naszéj ziemi. Kilka tych kart pracy mojéj będzie może pożądanym dla znawców dodatkiem do pracowitego i ze wszech miar ważnego trzech-tomowego dzieła Edwarda barona Rastawieckiego: Słownika Malarzów polskich.

Wydanie jednak w texcie pierwotnym tych przywilejów lub innych aktów, jakąś ważność dla nas mieć mogących, a spisanych po większéj części w języku łacińskim, uważam za niezupełnie odpowiadające celowi: język bowiem uczonych Rzymian nie dla każdego już dzisiaj przystępny, nie jest on już tą drugą, że tak powiem, ojczystą mową, przez którą wielu Polaków dla siebie i narodu niespożytą sławę zgotowało. Kladę więc z tego względu obok każdego pierwopisu łacińskiego tłumaczenie tegoż na język polski przeze-mnie uskutecznione.—

Czuję jednak i jestem przekonany o słabości tego tłumaczenia, spodziewam się przecież z téj strony pobłażania od Publiczności: wiem bowiem, że prawdziwi znawcy staną w obronie po mojéj stronie, gdyż przepolszczenie przywilejów nie jest rzeczą zbyt łatwą; nie idzie tu o przelanie całéj zwięzłości łaciny w mowę naszą ojczystą, bo ta ostatnia w krótkości i dobitności sprosta, a często przewyższy pierwszą, lecz nieraz się tu napotka na wiele formułek i wysłowień prawnych, na wiele wyrazów technicznych; aby wytłumaczyć piérwsze, potrzeba często przerzucać nasże Statuta i Volumina legum; lecz aby drugie przepolszczyć, po długich częstokroć szperaniach nie dochodzimy i tak do zamierzonego celu.

Praca moja, którą obecnie wydaję, będzie, jak się spodziewam, miłym darem dla naszych krakowskich Rękodzielników. Będzie ona jakby historyą ich rodziny, dziejami ich sztuki lub rękodzieła. Nieraz napotkają tu imiona mężów zasłużonych w ich zawodzie, którzy, dopominając się po nas wdzięczności, żądają przynajmniéj marnego przekazania swych nazwisk potomności! Nie jednę może naukę wygrzebią z garstki rzuconych tutaj wiadomości, i może nieraz tę gorzką prawdę usłyszą, że narody i państwa rosną cnotą, pracą i przemysłem, występkami, opieszałością i lenistwem upadają. Oni więc całą ważność niniejszéj mojéj pracy uczuć

potrafią. Jeżeli więc sił i zdrowia stanie, lub idąc kto za moim przykładem, weźmie się do opisania innych Cechów, spodziewam się wtenczas, że Panowie Starsi, pod których pieczą archiwa ich rękodzieł zostają, czując ważność podobnéj pracy, a nawet mając w tém swój własny interes, że akta obchodzące ich cechy, już tém samém przez wydanie ich drukiem od przypadkowéj nawet zagłady zachowane zostaną — każdemu takiemu, mówię, ułatwią przystęp do swoich archiwów; wszelkie, jakie zajść mogą przeszkody sami usuną; wszelkiego objaśnienia odmówić nie będą raczyli. A tak postępując wzniesą, prawdziwie mówiąc, własnemi rękami gmach dziejów rzemiosł, kunsztów i sztuk, które niegdyś kwitły lub kwitną w mieście Krakowie, a do wzniesienia którego gmachu ma służyć, jakby za piérwszą cegiełkę, moja niniejsza praca, którą Im z całego serca oddaję.

Pisałem w Krakowie d. 12 września 1860.

MISTRZOWIE
i
TOWARZYSZE

od 1580 do 1794 r.

STARSI
Cechu Malarskiego
od 1580 do 1796.

1580 KORCZEWSKI FELIKS — KURCZ KASPER.
1582 Ciż sami.
1584 CZUMTURN PAWEŁ — BURSTYN JAN.
1586 BURSTYN JAN — KURCZ KASPER.
1587 Ciż sami.
1588 BURSTYM JAN — CHMIELOWICZ SAMUEL, obrani Dominica Laetare (w niedzielę Środopostną d. 17 marca.)
1590 LITWINEK JAN — KURCZ KASPER.
1591 KURCZ KASPER — SCHMIDT ADAM obrani w niedzielę Palmową (d. 28 marca.)
1592 Ciż sami, obrani d. 23 kwietnia.
1593 SMIDT ADAM — BURSTYN JAN, obrani w dzień św. Trójcy (d. 10 czerwca.)
1594 BURSTYN JAN — DŁUTKOWICZ JAN, obrani w niedzielę Oculi (Głuchą d. 3 marca.)

1595 BURSTYN JAN — BISALDO FRAŃCISZEK, obrani 12 marca.
1596 BISALDO FRAŃCISZEK — KURCZ KASPER.
1597 KURCZ KASPER, malarz — TOKARSKI AD. szklarz, obrani 23 lutego.
1598 BISALDO FRAŃCISZEK — KASPER szklarz, obrani 22 lutego.
1599 KURCZ KASPER — KASPER szklarz, obrani d. ostatniego lutego.
1600 SMIDT ADAM — PROSZOWSKI MARCIN, obrani w suchedni Cinerum.
1601 SMIDT ADAM — MERTENS (zwany także Niederlandem) JAKÓB obrani d. 11 lutego.
1602 SMIDT ADAM — BRZEZIŃSKI STANISŁAW, obrani w Niedzielę Przewodnią (d. 14 kwiet.)
1603 Ciż sami potwierdzeni w dzień ś. Wojciecha.
1604 BRZEZIŃSKI STANISŁAW — ZIGANTI WINCENTY, obrani 18 stycznia.
1605 ZIGANTI WINCENTY — PROSZOWSKI MARCIN, obrani 27 lutego.
1606 KURCZ KASPER — SMIDT ADAM, obrani 26 kwietnia.
1607 KURCZ KASPFR — SCHEFER JAN, obrani w Niedzielę Środopostną (d.15 marca.)
1608 SCHEFER JAN — SMIADECKI FRAŃCISZEK, obrani 16 marca.
1609 BRZEZIŃSKI STANISLAW — ZIGANTI WINCENTY, obrani 22 kwietnia.

1610 KURCZ KASPER — LITWINKOWICZ JAKÓB, obrani 14 marca.

1611 PROSZOWSKI MARCIN — HOFFMANN JAN, obrani 1 lutego.

1612 GRABIS JAN — SCHEFER JAN, obrani 11 marca.

1613 SCHEFER JAN — FIOL WALERYAN, obrani 3 lutego.

1614 FIOL WALERYAN — LITWINKOWICZ JAK., obrani 2 marca.

1615 GRABIS JAN — BRIX JERZY, obrani 29 marca.

1616 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — HERNICH GOTFRYD, goldslagier, obrani 13 marca.

1617 HERNICH GOTFRYD — GRABIS JAN, obrani 30 kwietnia.

1618 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — LITWINKOWICZ JAKÓB, obrani 4 marca.

1619 Ciż sami, co w roku poprzedzającym obrani 22 lutego.

1620 SCHEFER JAN — WEIGELT JAN, obrani 20 lutego.

1621 WEIGELT JAN — HERNICH GOTFRYD, obrani 18 marca.

1622 PROSZOWSKI MARCIN — HOFFMAN JAN, obrani 23 lutego.

1623 Ciż sami.

1624 WEIGELT JAN — LITWINKOWICZ JAKÓB, obrani 7 marca.

1625 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — BRIX JERZY, obrani w Popielec (d. 12 lutego.)

1626 KOREANDER KRZYSZTOF — LAUCHWICZ MAREK, obrani 9 marca.

1627 PROSZOWSKI MARCIN — LITWINKOWICZ JAKÓB, obrani 28 stycznia; lecz Litwinkowicza od tego urzędu uwalnia Burmistrz, w jego zaś miejsce obrany Wójtowicz Sebastyan.

1628 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — KOSTECKI STANISŁAW, obrani 9 lutego.

1629 WEIGELT JAN — CHMIELOWICZ SAMUEL, obrani 8 lutego.

1630 CIESZYŃSKI WAWRZENIEC — KOREANDER KRZYSZTOF, obrani 17 lutego.

1631 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — KIEŁBOWICZ STANISŁAW, obrani 9 lutego.

1632 PROSZOWSKI MARCIN — WEIGELT JAN, obrani dnia ostatniego stycznia.

1633 CIESZYŃSKI WAWRZENIEC — SUCHODOLSKI PIOTR, obrani w Niedzielę 2 Postu.

1634 KOSTECKI STANISŁAW — BORGONI PIOTR, obrani 26 lutego.

1635 KOSTECKI STANISŁAW — KIEŁBOWICZ STANISŁAW, obrani 23 stycznia.

1636 WEIGELT JAN — KOREANDER KRZYSZTOF, obrani 3 marca.

1637 KIEŁBOWICZ STANISŁAW — ZYGLOWICZ AMBROŻY, obrani 26 stycznia.

1638 KIEŁBOWICZ STANISŁAW — CHMIELOWICZ SAMUEL, obrani ostatniego lutego.

1639 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — CIESZYŃSKI WAWRZENIEC, obrani 4 lutego; w miejsce Cieszyńskiego jednak obrany dnia 10 lipca Lauchwicz Marek, goldslagier.

1640 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — HERMANOWICZ JAN, obrani 16 stycznia.

1641 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — LAUCHWICZ MAREK, obrani 27 stycznia.

1642 CHMIELOWICZ SAMUEL — HERMANOWICZ JAN, obrani 3 lutego.

1643 Ciż sami i na ten rok potwierdzeni d. 11 lut.

1644 WEIGELT JAN — KIEŁBOWICZ STANISŁAW obrani 18 lutego.

1645 KIEŁBOWICZ STANISŁAW — SCHEFER MARCIN, obrani 8 lutego; gdy jednak Kiełbowicz umarł w tym roku, na jego miejsce obrany d. 3 maja Weigelt Jan.

1646 KOSTECKI STANISŁAW — LAUCHWICZ MAREK, obrani 24 stycznia.

1647 CHMIELOWICZ SAMUEL — WŁOSKOWICZ STEFAN, goldslagier, obrani 13 lutego.

1648 CHMIELOWICZ SAMUEL — SCHEFER MARCIN, obrani 4 marca.

1649 KŁOSOWSKI MARCIN — HALLER STANISŁAW, obrani 3 lutego.

1650 WŁOSKOWICZ STEFAN — CHMIELOWICZ SAMUEL, obrani 17 lutego.

1651 LEŚNIOWSKI JACEK — LAUCHWICZ MAREK, obrani 12 marca.

1652 LEŚNIOWSKI JACEK — SOCHAR JAN, obrani 30 stycznia.

1653 Nie było obioru dla powietrza.

1654 SOCHAR JAN — PORUCZNIK JAN, obrani 29 marca; jednak starszy od urzędu uwolniony, dla nieuczynienia rachunku o szkody, które poczynił Jacek Leśniowski podczas powietrza, i w dniu 8 maja t. r. przystąpiono do nowéj elekcyi, i obrani są: Kłosowski Marcin — Porucznik Jan.

1655
1656
1657 } Dla bytności Szwedów w Krakowie nie było elekcyi.

1658 Ciż sami co i w roku 1654.

1659 SOCHAR JAN — BLECHOWSKI MARCIN, obrani 24 marca.

1660 SCHEFER MARCIN — ADAMOWICZ TOMASZ.

1661 Ciż sami.

1662 BLECHOWSKI MARCIN — BARSKI WALENTY, obrani 1 lutego.

1663 Ciż sami.

1664 ADAMOWICZ TOMASZ — PORUCZNIK JAN, obrani 23 marca.

1665 KŁOSOWSKI MARCIN — BARSKI WALENTY obrani 12 marca.

1666 KŁOSOWSKI MARCIN — PORUCZNIK JAN.

1667 Ciż sami.

1668 RUSZEL JĘDRZEJ — WEIGELT JAN, obrani 29 lutego.

1669 Ciż sami.

1670 ADAMOWICZ TOMASZ — PORUCZNIK JAN.

1671 SCHEFER MARCIN — KŁOSOWSKI MARCIN.

1672 Ciż sami.

1681 RUSZEL JĘDRZEJ — DZIEĆMIAROWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 sierpnia.

1684 Ciż sami.

1687 AICHINGER JAN — KŁOSOWICZ SEBASTYAN, obrani 16 stycznia.

1689 DZIEĆMIAROWSKI KAZIMIERZ — KŁOSOWICZ SEBASTYAN.

1690 AICHINGER JAN — MAŁECKI STANISŁAW, obrani 17 stycznia.

1692 Ciż sami.

1693 MAŁECKI STANISŁAW — KOSTECKI KAZIMIERZ, obrani 24 lutego.

1695 KOSTECKI KAZIMIERZ — PORUCZKOWICZ JAN, obrani 20 marca.

1700 DENAROWSKI WALENTY — PORUCZKOWICZ JAN.

1701 PORUCZKOWICZ JAN — KOSTECKI KAZ.

1702 PORUCZKOWICZ JAN — SŁOWIKOWSKI SZYMON, obrani 16 stycznia.

1720 TRICIUSZ ALEXANDER.

1747 MANGINI DOMINIK MARYA — ORŁOWSKI ŁUKASZ, obrani 19 marca.

1748 Ciż sami potwierdzeni d. 24 marca.

1749 CANGLER JĘDRZEJ — ORŁOWSKI ŁUKASZ, obrani 14 kwietnia.

1750 DURAJSKI GABRYEL — ORŁOWSKI ŁUKASZ, obrani 6 kwietnia.

1751 KOMONIECKI JÓZEF — MANGINI DOMINIK MARYA, obrani 18 kwietnia.

1752 KOMONIECKI JÓZEF — CANGLER JĘDRZFJ, obrani 10 kwietnia.

1753 GOŁĘBIOWSKI PAWEŁ — ALBRYCHIEWICZ JAN, obrani 29 kwietnia.

1754 JANOWSKI MIKOŁAJ — MANGINI DOMINIK MARYA, obrani 17 kwietnia; lecz gdy w tym roku umiera podstarszy, w jego miejsce obrano d. 15 grudnia Komonieckiego Józefa.

1755 ORŁOWSKI ŁUKASZ — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 1 kwietnia.

1756 RADWAŃSKI ANDRZEJ — ORŁOWSKI ŁUKASZ, obrani 27 kwietnia.

1757 Ci sami potwierdzeni d. 18 kwietnia.

1758 KOPACZYŃSKI JÓZEF — ORŁOWSKI ŁUKASZ, obrani 17 kwietnia.

1759 JANOWSKI MIKOŁAJ — ORŁOWSKI ŁUKASZ, obrani 6 maja.

1760 Ci sami potwierdzeni d. 14 kwietnia.

1761 RADWAŃSKI ANDRZEJ — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 31 marca.

1762 Ciż sami obrani d. 19 kwietnia; lecz Radwański umiera, na miejsce więc jego w d. 11 września aż do przyszłéj elekcyi nazna-

czony Starszym Janowski Mikołaj, a w miejsce zaś jego Viceseniorem Wochowski Karol.

1763 JANOWSKI MIKOŁAJ — KOPACZEWSKI JÓZEF, obrani 11 kwietnia.

1764 WÓCHOWSKI KAROL — JANOWSKI WALENTY, obrani 2 maja.

1765 Ciż sami obrani d. 22 kwietnia.

1766 JANOWSKI WALENTY — WOCHOWSKI KAROL, obrani 8 kwietnia.

1767 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 28 kwietnia.

1768 NAYDERFER JAN — STASZOWSKI JAN, obrani 11 kwietnia.

1769 STASZOWSKI JAN — JANOWSKI WALENTY, obrani 7 kwietnia.

1770 JANOWSKI MIKOŁAJ — WOCHOWSKI KAROL, obrani 24 kwietnia.

1771 Ciż sami obrani d. 9 kwietnia.

1772 JANOWSKI WALENTY — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 9 maja.

1773 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 19 kwietnia.

1774 NAYDERFER JAN — WOCHOWSKI KAROL, obrani 11 kwietnia.

1775 JANOWSKI MIKOŁAJ — NAJDERFER JAN, obrani 27 kwietnia.

1776 WOCHOWSKI KAROL — MOŁODZIEŃSKI KAZIMIERZ, obrani 15 kwietnia.

1777 Ciż sami obrani d. 15 kwietnia.

1778 JANOWSKI WALENTY — WOCHOWSKI KAROL, obrani d. 28 kwietnia.

1780 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI WALENTY, obrani 17 kwietnia.

1781
1782 } Ciż sami, elekcya jednak niezapisywana.
1783

1784 WOCHOWSKI KAROL — MOŁODZIEŃSKI KAZIMIERZ, obrani 28 kwietnia, a to z pozwolenia magistratu, gdyż elekcya przypadać powinna dopiero na św. Łukasz; na nowéj elekcyi, w dzień św. Łukasza d. 18 października odbytéj, potwierdzeni zostali.

1785 MOŁODZIEŃSKI KAZIMIERZ — STAWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 października, lecz pierwszy dla słabości zdrowia, uprosił na swoje miejsce Wochowskiego Karola.

1786 GUTOWSKI WOJCIECH — ORLICKI SZYMON, obrani 18 listopada.

1787 GUTOWSKI WOJCIECH — STAWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 października.

1788 GUTOWSKI WOJCIECH — ORLICKI SZYMON, obrani 18 października.

1789 WOCHOWSKI KAROL — LICHNER JAN, obrani 18 października.

1790 WOCHOWSKI KAROL — STAWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 października.

1791 Ciż sami potwierdzeni d. 16 grudnia.

1792 WOCHOWSKI KAROL — STACHOWICZ MICH.

1793 STACHOWICZ MICHAŁ — THURY MARCIN, obrani 18 października.

1794 GUTOWSKI WOJCIECH — ORLICKI SZYMON, obrani 18 października.

1795 Obioru nie było.

1796 GUTOWSKI WOJCIECH — STACHOWICZ MICHAŁ, obrani 15 lutego.

MALARZE
KRAKOWSCY.

ADAMOWICZ TOMASZ zostaje mistrzem w cechu malarskim d. 30 marca 1659 r. ks. II. k. 61 r.

AICHINGIER (AYCHINGIER) JAN, syn Tomasza mieszczanina krak. zapisuje się na naukę malarską 1685 r. na lat 5; zostaje mistrzem i wstępuje do cechu d. 12 listop. 1690 r. ks. II. k, 94 r. pod rokiem jednak 1687 jest wspominany starszym, który urząd piastuje i w r. 1692. *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

ALBERTUSOWICZ JAN wyzwolony towarzysz malarski w 1616 r. ks, I, k. 102.

ALBRYCHOWICZ (ALBRYCHIEWICZ) JAN sztafier nie malarz † 1756 r. ks, III. s. 42, i księga zmarléj Braci.

ANDRZEJOWCZYK (JECZYK) WOJCIECH towarzysz malarski w 1627 r. a krewny Macieja Andrze-

jowczyka drukarza krak., który staje przed cechem za nim w pewnéj sprawie, i uchwałę zgromadzenia własną ręką podpisuje, ks. III. k. 134 r. i 135 r.

ANKIEL BARTOSZ mistrz warszawski trzymający jednak społeczność z cechem krakow. w 1584 r. ks. I. pod t. r.

APANOWICZ ŁUKASZ wyzwolony towarzysz malarski 1634 r. ks. I. k. 164 v.

AUGUSTYNOWICZ JÓZEF majster malarski i mieszczanin krakowski umiera we Lwowie w 1799 r. Księga zmarłych Braci.

BAGIŃSKI JAKÓB, uczeń Stanisława Kosteckiego, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1633 r. ks. I. k. 157.

BAGIŃSKI MACIEJ z Lipna od Torunia, urodzony z ojca Stanisława, matki Katarzyny; wszedł na naukę 4roletnią do Bocheńczyka Stanisława na św. Maryą Magdalenę 1606 r., wyzwolony 1610 r.

BAPTISTA JAN wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1617 r. ks. I. k. 105 r.; lecz może to będzie imie tylko chrzestne, nazwiska zaś nie mogłem się doczytać.

BARACH KASPER z Biecza towarzysz malarski w roku 1593.

BARANOWSKI JAN towarzysz malarski w 1588 r.

BARAŃSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1632 r. ks. I. k. 153 v.

BARRO MAJCHER wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1629 r., żądał pośrodku w cechu (przyjęcia i uznania za mistrza) we wrześniu 1635 r. ks. I. k. 138 r. i 166 r.

BARSKI WALENTY, syn Jana i Agneszki, będąc towarzyszem malarskim żądał pośrodku w sierpniu 1655 r. obiecując sztuki robić; zostaje mistrzem, a sztuki pieniędzmi opłaca d. 11 maja 1659 r. ks. II. 59 v. 60 r. i 62 r. Ostatnia o nim wspominka jest na k. 78 v. pod r. 1665 w grudniu. *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

BARTOSZEWICZ JAN towarzysz malarski w 1597 r.

BATKOWSKI BONAWENTURA, uczeń Szymona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza w 1729 r. — trudnił się sztafierstwem. † d. 31 marca 1764 r. ks. II. k. 104 r. i Ks. zmarłych Braci.

BĘCZKOWSKI WOJCIECH, rodem z Kęt, uczeń Walentego Janowskiego, uczyniony towarzyszem d. 18 paźdz. 1786 r. ks. III. st. 24, dr. pag.

BEHM JAN towarzysz szklarki w 1605 r. ks. I. pod t. r.

BERESZKI TOMASZ towarzysz malarski w 1586 r. ks. I. pod t. r.

BERKOWSKI WOJCIECH zmarły d. 14 maja 1802 r. Księga zmarłych Braci.

BERNAT PAWEŁ towarzysz malarski w 1594 r. ks. I. pod t. r.

BIELICKI MARCIN towarzysz malarski w 1592 r.

BIENIOTH JAN, syn Andrzeja mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza w 1616 r. ks. I. k. 101 v.

BIEŻANOWSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1659 r. ks. II. k. 61 v.

BINKOWSKI MACIEJ, uczeń Jana Najderfra, uczyniony kandydatem czyli towarzyszem dnia 5 kwietnia 1775 r. ks. III. st. 237.

BISALDO FRAŃCISZEK szpalernik nie zaś malarz w 1595 r. ks. I. pod t. r., w księdze Percepty wspomniany jeszcze w r. 1605.

BLECHOWSKI JAKÓB, w ks. II. na k. 90 r. czytamy o nim: „Eodem die (anno Dni 1682. die 5 Julii) z rozkazania JMci Pana Burmistrza krakowskiego otrzymawszy z łaski JMci sessyą, chcąc my Starsi porządek wedle praw Królów Naszych Miłościwych w kunscie naszym malarskim i gutslagierskim uczynić, przyszedszy Pan Jakób Blechowski alias Chłopiec, słowy sromotliwemi i nieuczciwemi zelżył i znieważył cały Cech i Zgromadzenie, nawet quod majus Przywileja Królów NN. PP. Mciwych, które venerabunde chowamy, nie acceptował, mówiąc: Mam ja wiele Panów tak i Jaśnie Oświeconego JM. X. Krak. (Jana Małachowskiego), który mnie ma pod swoją protekcyą,

a WM. tu niepowinien podłegać. Na co się zupełne Zgromadzenie manifestuje, salvam sibi actionem in foro fori reservando, a teraz ad carceres praetorianos za Consensem JM. P. Burmistrza jego deputujemy.“

BLECHOWSKI MARCIN malarz nadworny Piotra Gębickiego, biskupa krakow. Uczy się w Krakowie i tu uczyniony towarzyszem w 1634 r., będąc już malarzem nadwornym wspomnianego biskupa, przyjmuje społeczność z Cechem krak. d. 22 sierpnia 1649 r. obiecując wszystkie ciężary zarówno z nim ponosić, a do tego sztukę nauki swojéj malarskiéj na pamiątkę wystawić pódług swojéj woli dla lepszéj sławy do kościoła WW. SS. ks. I. k. 162 v. i ks. II. k. 41. v. — Portret rzeczonego biskupa w naturalnéj wielkości na krużganku XX. Franciszkanów znajdujący się, będzie z wszelką pewnością utworem jego pęzla. W suchedni Trinitatis 1663 r., będąc natenczas starszym cechu, opowiada syna swego Jana Blechowskiego na naukę malarską ks. II. k. 74 r. Wspomniany jeszcze we wrześniu 1671 r. tamże k. 85 v., z czego wnosić wypada, iż w tym lub następnym roku rozstał się z tym światem.

BLESZOWSKI BŁAŻEJ wyzwolony na towarzysza malarskiego 1654 r. ks. II. k. 58 r.

BŁOŃSKI KASPER. z Sochaczowa, urodzony z ojca Marcina, matki Jadwigi; żądał sztuk przez Woj-

ciecha Kalasmowskiego, Jana Strusa i Jana Grusini, stolarzów krakowskich, w dzień ś. Wacława 1608 r. ks. I. k. 61. v. — *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

BOCHEŃCZYK zob. Brzeziński.

BOGACKI JĘDRZEJ, syn Jana i Agneszki, wstąpiwszy w 1640 r. na naukę do Hermanowicza Jana, w 4 lata późniéj uczyniony towarzyszem ks. II. k. 31 v.

BOGDANOWICZ FLORYAN, syn Stanisława Bosnar (tak) z Wilna Bibliopole i Anny, wszedł na naukę do Kaspra Kurcza na lat 4, począwszy od Gromnic 1607 r.; wyzwolony w r. 1612, i na Assekuracyi cechowi składanéj, podpisał się własnorecznie Floryan Bogdanowicz, ks. I. k. 82 v. zob. i Podobizny.

BOGUMIŁOWICZ SEBASTYAN wyzwolony na towarzysza malarskiego 1633 r. ks. I. k. 160 r.

BOGUSŁAWSKI JAN wspomniany towarzszem malarskim pod r. 1582 i 1584.

BOJA albo WODKA STANISŁAW rodem z Janowca, żądał pośrodku w cechu malarskim przez Jakóba Hortha i Adama Hodowicza mieszczan krakowskich d. 15 lutego 1609 r., d. 30 sierpnia t. r. oddał sztuki, ks. I. 63 v. i 68 v.; żył jeszcze w 1642 r. ks. II. k. 26 r. — *W Słowniku Malarzów* zrobiono z niego dwie osoby t. I. str. 332 i t. III. str. 58.

BOLETA albo DZIULIANI PAWEŁ towarzysz malarski w 1593 r. ks. I. pod t. r.

BORGONI PIOTR, zwany także PUZETOWICZ. Wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1625 r., wstępuje jako mistrz do cechu za rękojmią pp. Jana Rorajskiego, pisarza urzędu JMci p. wojewody krakow. i Frańciszka Cezarego, typografa, 1625 r. w suchedni Michaëlis, lecz w roku następnym d. 19 stycznia znów swój wstęp rezygnuje; a mimo tego, co przemawia za jego niestałym charakterem, w dniu 5 grudnia 1627 r. znowu pawtórnie żąda wstępu, poczém d. 2 marca 1628 r. zostaje mistrzem dostatecznym; w r. 1634 jest podstarszym cechowym, i od tego roku przestaje być wspominanym w księgach cechowych, ks. I. 123 r. 127 v. 128 v. 136 v. 163. r. *W Słowniku Malarzów polskich* t. II. str. 121. nazwany jest Puretowicz, lecz mylnie.

BORGONI inaczéj PAUZET STANISŁAW, syn Piotra. Uczyniony towarzyszem 1613 r. ks. I. pod t. r. żąda pośrodku w cechu przez Stanisława Falkowicza i Jędrzeja Wojnarowicza, oba krawcy i mieszczany krakow. d. 11 maja 1614 r., oddał sztuki obiecując dać i muszkiet z prochownicą, jak to każdy mistrz czyni d. 5 kwiet. 1615 tamże k. 88. v. i 92 r. — *W Słowniku Malarzów polskich* t. II. 121 mylnie nazwany mimo aktu przywiedzionego Puzel.

BORZEJOWICZ MIKOŁAJ rodem z Kazimierza od Lublina, towarzysz malarski w 1597 r. ks. I. pod t. r.

BOZE ABRAHAM, rodem z Obłaz od Kazimierza Dolnego, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1610 r. ks. I. pod t. r.

BOZEK PIÓTR wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1629 r. ks. I. pod t. r.

BRACHOWICZ KASPER, uczeń Dłutkowicza Jana, w dniu 2 maja 1610 r. żądał mistrzowstwa postronnego; cech zadosyć uczynił żądaniu, zastrzegając sobie, aby chłopców w cechu krak. zapisywał, ks. I. k. 74 r. — *W Słowniku Malarzów polskich* niezamieszczony.

BRIX JUREK (JERZY) szklarz żądał pośrodku w cechu malarskim przez Wojciecha Broziego miecznika i Wojciecha Kowalczyka krawca w suchedni Michaëlis 1608 r. ks. I. k. 61 v. W téjże księdze na kar. 94 v. czytamy o nim: „Dnia 21 czerwca (1651 r.) JMć Pan Chwalibog skarżył na pana Jurka Brixa szklarza o niedosyć uczynienie roboty, którą pan Jurek zmówił z JMścią panem Chwalibogiem w kaplicy w kościele św. Troyce, która kaplica jest JMscy pana Marszalka koronnego; i nakazali panowie starsi i ze wszystką bracią panu Jurkowi szklarzowi aby tę robotę za trzy niedziele od dnia dzisiejszego oddał pod przypadkiem winy cechowéj, na co się pan Jurek dobrowolnie submitował“. A trochę niżéj na kar. 97. r. znów

stoi o nim napisane: „Dnia 15 listop. (1615 r.) Pan Jerzy szklarz submitował się wsystkiemu cechowi iże ma oddąć błonę cyrklową oddać (tak) do kaplicy Je Mscy Pana Marszałka za tydzień 22 dnia tego miesiąca.

BROCKI WAWRZENIEC wspomniany już jako mistrz na akcie podania zgromadzenia pod zarząd akademii krakow., datowanym d. 2 stycznia 1745 roku, wpisany w album akademickie d. 6 sierpnia 1747 r. ks. III. s. 5. † 1762 r. Księga zmarłych Braci.

BRODZIEŃSKI, (BRODZIŃSKI) FLORYAN uczeń Wojciecha Gutowskiego, wyzwolony na towarzysza malarskiego d. 22 paździer. 1784 r., przyjęty za magistra do cechu d. 4 marca 1789 r. ks. III. s. 14. i 34 dr. pag. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

BROŻYŃSKI JĘDRZÉJ, rodem z miasteczka Tomaszowa powiatu (tak) ruskiego, wyterminowawszy lata swe u Szymona Słowikowskiego, od niego wyzwolony przy obecności Alexandra Triciusza w d. 23 lutego 1727 r. ks. II. k. 103 r.

BRZEZIŃSKI KRZYSZTOF towarzysz malarski obrany posłem cechowym d. 31 sierpnia 1625 r. ks. I. k. 125 r.

BRZEZIŃSKI albo BOCHEŃCZYK STANISŁAW, syn Stanisława Brzezińskiego malarza, a od Bochni miasta swego rodzinnego mianował się Bocheńczykiem; uczył się w Krakowie i tu uczyniony

towarzyszem w 1597 r. W dniu 6 sierp. 1600 r. żąda pośrodku w cechu przez Balcera Langno introligatora i Augustyna Łabuzewicza krawca; robi sztuki, które cech przyjmuje d. 1. paźdz. t. r. — żył jeszcze w 1643 r. ks. II. k. 27. r.

BRZOZOWSKI MARCIN, uczeń Szymona Słowikowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza w 1702 r. ks. II. k. 99 v.

BRZYSKI BARTOSZ wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1622 r. ks. I. k. 116 v.

BURSTYN JAN wspomniany już jest mistrzem malarskim pod r. 1584, w którymto roku i 1586, 1587, 1588, 1593, 1594 i 1595 znajduje się w liczbie starszych cechu, umarł w 1596 lub na początku 1597, gdyż pod tym rokiem ostatnim, w d. 12 stycznia jest wspominka jako już o nieżyjącym.

CANGLER (CENGLER) JĘDRZÉJ w 1745 r. na akcie podania zgromadzenia pod zarząd akademii krakow. już go czytamy magistrem, w dniu 19 mar. 1747 r. obrany konsyliarzem ks. III. s. I. — † 1754 r. Księga zmarłych Braci.

CHARMAŃSKI JAN towarzysz malarski w 1600 r. ks. I. pod t. r.

CHMIELOWICZ SAMUEL wspomniany już mistrzem malarskim w 1587; w dniu 8 kwietnia 1601 r. cech mając baczenie na nawiedzenie Pańskie

z strony wyroku p. Samuela Chmielowicza, tudzież też na jego znaczne posługi cechowe, darował mu dług dawny zł. 4. gr. 18. ks. I. k. 47 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

CHMIELOWICZ SAMUEL, syn poprzedzającego, wyzwolony na towarzysza malarskiega w 1615 r. żąda pośrodku w cechu d. 25. kwietnia 1627 r. ks. I. k. 93 v i 132 v. — w 1650 r. sprawuje urząd podstarszego, wspomniany i w roku następnym, lecz później już się nie znachodzi.

CHOCHOŁEK MARCIN, syn Bartosza Chochołka młynarza w Luborzycy i Doroty małżonków, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1614 r. ks. I. pod t. r.

CHOCHOŁEK PAWEŁ towarzysz malarski w 1583 r. ks. I. pod t. r.

CHRAPEK TOMASZ malarz krakowski zmarły przed 1583 r., gdyż pod tym rokiem w ks. I. k. 2 v. wspomniana jest jego żona Anna natenczas już wdowa. Będzie to bez wątpienia Tomasz malarz, o którym *w Słowniku Malarzów* t. III. st. 428 czytamy.

CIEĆMIERZOWSKI — DZIEĆMIAROWSKI KAZIMIERZ, pod obu temi nazwami wspominany; żądał pośrodku w cechu malarskim d. 8 czerwca 1681 r. ks. II. k. 88 r. i 89 v., w 1689 sprawuje urząd starszego. Był goldslagierem nie zaś malarzem.

CIEMIN MACIÉJ partacz (nienależący do cechu) kilka lat w Krakowie mieszkając, uciekał się pod

protekcyą duchowną; w dniu nareszcie 29 mar. 1637 r. obiecuje do pośrodku cechowego malarskiego przystąpić ks. II. k. 3. r.

CIEŚLA JAN zobacz Papuga Jan.

CIESZYŃSKI KAZIMIERZ wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1653 r. ks. II. k. 56.

CIESZYŃSKI WAWRZENIEC żądał pośrodku w cechu malarskim przez sławnego pana Tomasza Dollabele (tak) malarza K. J. M. i mistrza swego, także przez pana Marcina Proszowskiego malarza dnia 4 paździer. 1616 r. ks. I. k. 102 v., oddał sztuki d. 20 stycznia 1619 r. tamże k. 108 r. — umarł późniéj od swego mistrza Tomasza Dollabeli, t. j. po dniu 27 stycz. 1650 r. jak to się jasno pokazuje z spisu braci zmarłych na okładzinie księgi II. zamieszczonego, w téjże także księdze na k. 51 r. pod r. 1651 w suchedni Matthaei wspomniana jego żona już wdowa.

COREANDER CHRZYSZTOF, uczeń Jana Grabissa, od którego uczyniony towarzyszem malarskiéj sztuki w 1615 r., żąda pośrodku w cechu przez uczciwe mieszczany krakowskie w dzień Bożego Wstąpienia 1618 r., oddał sztuki t. r. dnia 9 grudnia ks. I. k. 106 v. i 108 r.; wspomniany jeszcze pod r. 1643 ks. II. k. 27 r. lecz z zapiski zmarłych braci na okładzinie téj księgi umieszczonéj, gdy stoi po Wawrzeńcu Cieszyńskim, wnosić wypada, iż musiał

tego ostatniego przeżyć. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

CRAICEWALAE — CZIZOWALAE — DE LA KREICZE VALLEE JAN. Trudno odgadnąć jakie jest prawdziwe jego nazwisko, czytamy najpierwszą o nim wspominkę w ks. I. k. 38 v. następnego brzmienia: „Actum 13 Octobris (1596 r.) Pan Jan de la Creicze Vallee de Civitate Rena Provincia Britanię żądał pośrodku między Braczią y dal wstępnego Złoty steri prziczym beli Panowie Pan Wilchelm Szewdwil, Jan Herblin, Złotniczy y Mieszczanie krakowsczi." W dniu 18 czerwca 1606 r. cech pozywa Jana Francuza malarza, aby zadosyć uczynił zobowiązaniu, przez siebie in vigilia S. Stanislai 1604 r. uczynionemu, lecz non paruit, tamże pod r. 1606; obliguje się sztuki robić d. 27 sierpnia 1607 r., przyczém nazwany jest Jan Czizowallae Francuz, tamże pod r. 1607, w którym roku sztuki te złożył. Księga Dystrybuty pod r. 1647. — Pod rokiem 1608 w księdze Percepty raz nazwany Dziani Craicewalae, drugi raz poprostu Jan Francuz, wspomniany jeszcze w téjże księdze pod r. 1610, lecz odtąd już niknie. — *W Słowniku Malarzów* nieumieszczony.

CYMERMAN SEBASTYAN. W księdze I. pod r. 1593 czytamy o nim: „Cech uczciwego młodzieńca Sebastyana Cymermana za wstawieniem się

Antoniego Paczoski i Mikołaja Alantsego, rajców krakowskich, przyjmuje za mistrza w sztuce malarskiéj, byleby wszystkim prawom zadosyć uczynił". Działo się to w Niedzielę Invocavit, dnia 7 marca. W tymże roku w suchedni Trinitatis obrany pisarzem cechowym, który urząd i w r. 1605 sprawuje, lecz odtąd przestaje być wspominanym.

CZECHOWICZ STANISŁAW, syn rajcy kazimierskiego, zapisany na naukę u Stanisława Janowickiego w 1629 r., wyzwolony w końcu r. 1631 ks. I. k. 140 v. i 150 v.

CZEDRO JAN, rodem z Klecz, syn Jana, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1613 r.

CZUMTURN PAWEŁ wspomniany majstrem malarskim w r. 1583, 1584 i 1586. *W Słowniku Malarzów polskich*, przez Edwarda Rastawieckiego, wydanym, t. II. s. 90 i t. III s. 347 Paweł z Thurn jest tą samą z naszym Pawłem Czumturn osobą, zob. i t. II. s. 262 t. III 178.

DANIELSKI JAN KANTY zmarły d. 4 stycznia 1831 roku, mając lat 43. Księga zmarłych Braci.

DARKOWSKI CZY ZARKOWSKI, gdyż w podpisie jego własnoręcznym ks. I. k. 78 r. pierwsza litera zalana, JAN, syn Marka dziesiętnika i Elżbiety, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1611 r.

DĄBROWSKI ANTONI IGNACY, malarz, przyjęty do gre-

mium d. 14 października 1766 r. ks. III. k. 184 i nast.

DĄBROWSKI JAKÓB wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1636 r. ks. II. k. I. v.

DERYŚARZ STANISŁAW, rodem ze wsi Iwkowéj w Galicyi, syn Feliksa i Agneszki, a uczeń Jana Piotra Mollitora, od którego uczyniony towarzyszem d. 22 październ. 1784 r. ks. III. s. 14 dr. pag.

DIGBATOWICZ ROCH zapisuje się na naukę, przez lat ośm trwać mającą, Aleksandrowi Triciuszowi w dniu 2 listopada 1723 r. ks. II. k. 102 v.

DIMITROWICZ JAKÓB wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1636 r. ks. II. k. I. v.

DIMITROWICZ TOBIASZ towarzysz malarski w 1594 r. ks. I. pod t. r.

DIONIZY malarz krakow. w 1547 r. wspomniany w ks. I. pod r. 1588. Dionizy ten poświęcił się późniéj stanowi duchownemu, a zostawszy księdzem, wszedł do zgromadzenia Gracialistów obsługujących kościół św. Jana w Krakowie. Mieszkał w domu altarystów kościoła archipres. N. M. P. dziś pod L. $^{440}/_{681}$ przy Małym rynku stojącym, którym w r. 1569 umierając odkazał obraz Chrystusa ukrzyżowanego swojéj roboty. *Archiwum kościoła archipres. N. M. P.*

DŁUDKO — DŁUDKOWICZ JAN wspomniany po raz piérwszy pod r. 1585, i od tego czasu jawi się aż po r. 1595. Wypisuję tu z ks. I. ważniejsze

o nim wspominki, mogące posłużyć badaczom za trop do odkrycia jego robót. I tak na k. 32 v. czytamy: „Actum 19 Junii 1594 Pan Jan Dłudkowicz zapisuje się tu wedle dekretu cechu wszystkiego takową robotę wygotować, to jest Panny Maryi obraz do św. Katarzyny za dwie Niedzieli, a gdzieby na ten czas niewygotował, tedy ma pieniądze wrócić stronie, to jest ks. Grzegorzowi. Na co dobrowolnie sam Pan się pozwolił". — Znów na kar. 33 v. stoi: „Actum die S. Laurentii (1594) dobrowolnie Pan Jan Dłudko pozwolił ten jeden Ółtarz oddać od téj przyszłéj soboty za tydzień Panu Matiasowi, na miejscu Panny Barbary Miechownickiéj, Zakonniczki od Ś. Jędrzeja, przy obecności Panów starszych i inszéj Braci. A gdzieby na ten czas nie zgotował takową robotę, tedy będzie powinien pieniądze wróčić, a to coby zrobił wedle szacunku Panów starszych ma zostać przy Panu Janie". — Nakoniec na kar. 34 v. i nast. zapisano: „Jan Dłutkowicz malarz krak. obliguje się p. Janowi Zurkowiczowi i panom mieszczanom bolesławskim w dniu 20 maja 1595 r. wygotować trzy obrazy, jeden wielki a dwa małe na dzień św. Jana Chrzciciela blisko przyszłego w tymże roku". *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

DOBCZYŃSKI KAZIMIERZ, rodem z Kazimierza, uczeń zaś Karola Wochowskiego, od którego uczy-

niony towarzyszem w dniu 20 lutego 1774. r. z warunkiem, aby jeszcze rok u niego robił, nagradzając opuszczone czasy przez zaciągnienie się do konfederacyi, ks. III. s. 230.

DOLABELLA TOMASZ malarz nadworny trzech naszych królów z rodziny Wazów. Już pod r. 1614 znachodzimy o nim wzmiankę w księdze wydatków w słowach: „Item wzieliśmy od p. Tomasza Malarza K. J. Mści złotych 15“. — Wchodzi do Zgromadzenia malarzy krakow., które go w d. 24 kwietnia 1616 r. z innymi braćmi deputuje z strony konfirmacyi praw swoich od K. J. Mści ks. I. k. 99 v. i nast. — Będąc sam doskonałym mistrzem w swéj sztuce, nie umiał być jednak pobłażającym dla innych: ztąd między nim a cechem powstawały odnawiające się spory; skarżono go do króla; uległ jednak w końcu, a cech pokilkakroć od niego pokrzywdzony, na jego żądanie, wydaje mu świadectwo, iż dość uczynił i czyni wszystkim powinnościom zgromadzenia. Oto wypisy z ksiąg na dowód. — „Roku 1619 die SS. Trinitatis mając wielkie urazy i szkody od p. Tomasza wszyscy malarze i szkalowania nad submissyą p. Tomasza, gdy się dał wpisać w regestr malarski w suchedni SS. Trinitatis, wszyscy pp. malarze zgodnie w zagajonym cechu uchwalili między sobą, przy sobie mocno stać, ani odstępować jeden od wszystkich, wszyscy od

jednego do rozprawy z p. Tomaszem przez suplikę do K. J. M. P. N. M.; a w tym czasie póki się to niestanie, żaden się z jego ramienia i podania z jego rąk albo przekupstwa tych robót, które wszystkie obsinuje, nieśmiał ważyć roboty podejmować, pod winą kamienia wosku, co sobie mocno statecznie wszyscy przyrzekli i rękami się swemi na to podpisali (podpisano) Stanisław Bohenczik, Marcin Prosowski, Jacob Tobiasz Droschell, Lorenc Wada, Jan Weigelt, Cristoph Coreaner". ks. I. k. 109 v. — „Dnia 4 października (1638 r.) była sessya z uczciwego pospólstwa, na któréj panowie bracia uchwalili suplikę na pana Tomasza Dolabellę do K. J. M. o ukrzywdzenie, które mają od niego, z strony czeladzi, tak starsi jak i młodsi panowie bracia zezwolili". — „Tegoż czasu p. Stanisław Kiełbiowicz natenczas starszym będąc i z p. Samuelem Chmielowiczem podjąwszy na swój koszt suplikę do K. J. M. na p. Tomasza Dolabellę o ukrzywdzenie wszystkiéj pp. braciéj, oddał ją sam do rąk K. J. M., już prawie na wyjezdném z krakowskiego zamku przy wielu mieszczan krakowskich, a osobliwie przy Jmp. syndyku krakowskim, który ją przeczytawszy nie ganił, widząc słuszność o ukrzywdzenie wszystkich bez urazy urzędu". — W dzień ś. Mikołaja p. Kielbiowicz wnosi do wszystkich

pp. starszych i młodszych, żądając, żeby pozwolili na mandat i respons od K. J. M.; gdyż już wiadomość J. K. M. supliki, a podług supliki mandatu ostrego na p. Tomasza Dollabellę, czego mu pp. bracia starsi i młodsi zezwolili, ale już na wszystkich koszt gdy będzie potrzeba i okazyja, salvam sobie zachowują". ks. II. k. 11. r. — „A. D. 1641. Die 15 Ianuarii. Na żądanie p. Tomasza Dollabele, malarza K. J. M., który przez pisanie swoje, także przez osoby pewne mieszczany krakowskie prosił od naszego porządku attestacyjéj, jako dawno jest in Congregatione między nami w cechu naszym malarskim krakowskim mistrzem cechowym, i jako dość uczynił i czyni porządkom naszym według praw i przywilejów naszych, czego mu wszyscy zgodnie pozwolili i List wydali sub sigillo nostro contuberniali". Tamże k. 19 v.

DOMARACKI JAN uczeń Wawrzeńca Cieszyńskiego, uczyniony przez niego towarzyszem w 1637 r. ks. II. k. 4 r.

DORAJSKI (DURAJSKI, DURAŃSKI) GABRYEL uczeń Szymona Słowikowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 30 listopada 1732 r. ks. II. k. 104. Na sessyi generalnéj, w dniu 3 czerwca 1754 roku odbytéj, zapada uchwała, aby podobnie jak i inni bracia odmalował sztukę od upodobania do przyszłéj stancyi (w lekto-

rium Nowodworskiém, gdzie miały się odbywać lekcye rysunków,) do któréj ramę miał zaś wyzłocić p. Komoniecki. Ks. III. s. 42. — † 1760. Ks. zmarłych braci.

DORAJSKI WAWRZENIEC † 1754. Ks. zmarłych braci, *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

DOWACIK MARCIN, rodem z Ujazdu, syn Grzegorza, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1650 r. ks. II. k. 46 v.

DRABIŃCZYK SZYMON, rodem z Łaska, uczyniony towarzyszem malarskim 1619 r. ks. I. k. 108 r.

DROSCHEL (DROZEL) JAKÓB TOBIASZ. Rodem był z Norymbergi, że pisał się Droschel nie zaś Troschel, podobizna pod N. 19 własnoręcznego jego podpisu, jasno nam tego dowodzi. W dniu 8 lutego 1609 żądał pośrodku w cechu krakowskim przez Piotra Kaszubę rajcę kleparskiego i Szymona Milich kaletnika, dnia zaś 30 sierpnia t. r. cech przypuszcza go do swego bractwa, ks I. k. 62 v. i 68 v. — Znakomity ten malarz umiéra w Krakowie w 1621 roku, a cech na pogrzéb daje talar stary, który we 4 złotych był dany i ortów 2 gdańskich, które dano było po złotemu, to czyni zł. 6. Ks. wydatków pod r. 1621.

DROSCHEL (DROZÉL) JAN, syn poprzedzającego, wyzwolony na towarzysza malarskiego 1629 r. ks. I. k. 143 r. et v.

DYNAROWSKI BARTŁOMIÉJ malarz i obywatel kle-

parski, † d. 11 lutego 1783 r. Ks. zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

DYNAROWSKI FLORYAN, syn Bartłomieja, przyjęty za towarzysza d. 18 września 1763 r., za mistrza zaś d. 24 lutego 1765 r., które przyjęcie w d. 18 kwietnia 1773 r. znów zatwierdzono, ks. III. s. 149 — 150, 171 i 223. † dnia 25 września 1792 r. Ks. zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

DYNAROWSKI WALENTY wstępuje do cechu jako mistrz 1699 r. ks. II. k. 99 v. — Opuszczony także *w Słowniku Malarzów.*

DZIANO PIOTR wspomniany już pod r. 1607 jako towarzysz sztuki malarskiéj, w księdze wydatków pod r. 1607 czytamy, iż Dziani, imienia jednak niewymieniono, składał sztuki t. j. obraz Najśw. P. Maryi i Chrystusa ukrzyżowanego, które w r. 1608 cech sprzedaje p. Donatowi za złp. 14. Więcéj o nim w aktach nie znachodzimy. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

DZIEĆMIAROWSKI zob. Ciećmierzowski.

DZIERZWIC DOMINIK wyzwolony na towarzysza malarskiego od swego mistrza Krzysztofa Coreandra w 1637 r., żąda pośrodku w cechu d. 21 września 1642 r., lecz go nieprzyjęto, i co większa długi z nim proces prowadzić musiano; w dniu ostatnim kwietnia 1651 r. ponawia żądanie wstąpienia do cechu, ks. II. k. 2 r. 25 v. i 49 r. W aktach piszą go i Dzierwic.

DZIULANI zob. Boleta.

DZIWACZEK JAN, uczeń Jana Dłutkowicza, od którego wyzwolony na towarzysza w poniedziałek po św. Bartlomieju (29 sierpnia) 1597 r. ks. I. pod t. r.

ECKIER JAN towarzysz malarski lub szklarski, wspomniany w ks. I. pod r. 1586.

ENGIERT JAN magister téjże kongregacyi † dnia 7 lutego 1800 r. Ks. zmarłych braci.

FIOL MARCIN, syn Waleryana malarza mistrza krakowskiego; wyzwolony na towarzysza 1615 roku, żąda wstępu do cechu przez Łukasza Frankowicza i Stanisława Słonińskiego d. 17 listopada 1619 r. Ks. I. k. 96 r. i 110 v. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

FIOL WALERYAN wspomniany najprzód pod r. 1597, gdy mu cech w d. 4 listop. nakazuje, aby sztuki odprawił; lecz tego musiał nieuczynić, gdy w d. 7 czerwca 1607 polecono mu odmalowanie obrazu ukrzyżowanego Chrystusa u swego dawnego mistrza, co uskuteczniwszy, cech go ze sztuk i wszelkiego podatku pokwitował. W r. 1611, 1612, 1615 i 1616 był pisarzem cechowym. Ostatnia o nim wspominka jest pod r. 1616 w dniu 8 maja, z czego wnieść wypada,

iż około tego czasu musiał się przenieść do wieczności: bo i w dniu 15 stycznia 1617 r. pani Waleryanowa przyszedłszy do cechu, prosiła wszystkich w obec panów mistrzów, aby jéj chłopca na rzemiosło zapisali; lecz cech jéj tego odmówił i nakazał chłopcu, aby się o mistrza starał. Ks. I. k. 60 v. 101 r. i 103 r. — Pod Nr. 66 Podobizn znajduje się monogramat w dwóch bardzo mało odmiennych postaciach, przez niego w ks. I. na k. 60 v. i 61 r. na marginesie położony, co jasno widać porównawszy je z własnoręcznym jego podpisem na karcie 100 r. będącym (Podobizny Nr. 17). Posłużyć on może badaczom do odgadnienia prac jego.

FONDERHELM zobacz Vonderfelle.

FONKEN VON GROSSEN-HAIN JAKÓB, z ziemi miszyńskiéj (Misnii), towarzysz malarski w 1597 r. robiący u Jakóba Niederlanda, ks. I. pod t. r., gdzie go piszą Fonken von grossen han.

FRAŃCISZEK WĘGRZYN. Dziwnym jakimś zbiegiem okoliczności szczegóły życia i dzieła dwóch osób, dwoma wiekami od siebie oddalonych, tak z sobą zmieszano, iż rozwikłanie tego węzła plątaniny nie jest rzeczą łatwą dla biegłego nawet badacza. Tenże sam ich stan życia, wysokie ukształcenie w sztuce malarskiéj, nieochybnie jest tego powodem. Mówię tu o Frańciszku Węgrzynie i o Frańciszku Lexyc-

kim, obu bernardynach i znakomitych malarzach polskich. Jedyną wiadomość o pierwszym przechowała nam księga zmarłych braci klasztoru OO. Bernardynów na Stradomiu, w któréj pod dniem 6 marca zapisano: „1487 Venerabilis Pr. Franciscus Hungarus Pictor eximius, ut immagines Coenae Domini, Crucifixionis et Lapsus Christi Cracoviae et Calvariae in Ecclesia Crucifixionis testantur, Gvardianus Cracoviensis, cujus etiam uxor Sanctimonialis ad S. Agnetem effecta, filiusque Baccalaureus Patrem postmodum secutus. Obiit Cracoviae, sepultus in Choro". (1487. Wielebny O. Frańciszek Węgrzyn, wyborny malarz, jak tego dowodzą obrazy Wieczerzy Pańskiéj, Ukrzyżowania i Upadku Chrystusowego w Krakowie i na Kalwaryi w kościele Ukrzyżowania znajdujące się; Gwardyan krakowski, którego żona została zakonnicą w klasztorze św. Agneszki, i syn bakałarz poszedł za przykładem ojca, umarł w Krakowie, pogrzebiony w chórze). Pod dniem zaś 29 maja czytamy: „1489 A. V. P. Cherubinus, Francisci pictoris egregii filius, Artium Baccalaureus, Praedicator famosus, obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro fratrum". (1489. umarł w Krakowie Przewielebny O. Cherubin, syn Frańciszka wybornego malarza, nauk wyzwolonych baka-

łarz, znakomity kaznodzieja, pochowany w grobie braci).

Szczegóły te życia Frańciszka Węgrzyna przypisywane były dotąd Lexyckiemu; obrazy zaś, o których mówi ta księga, nie sięgają tak odległego czasu, lecz mógł je Lexycki odnowić, lub nowemi dawne zastąpić. Portret Lexyckiego, w kopii w *Słowniku Malarzów* t. I. s. 265 umieszczony, nie jest także jego, lecz wspomnionego Frańciszka Węgrzyna: bo uzupełniwszy początek wiersza ostatniego w uszkodzonym pod nim napisie następnie: obiit Cracoviae 6 Martii, nietylko napis ten niemoże mówić o Lexyckim zmarłym w Grodnie, ale i dzień śmierci dziwnie się zgodzi z miejscem i datą zgonu Frańciszka Węgrzyna. Milczy téż całkiem wspomniana księga o Lexyckim, chociaż o jego bytności i robotach w Krakowie aż nadto zkądinąd dowodne mamy świadectwa. Do dzieł jego znanych przybywa nam jeszcze obraz św. Frańciszka na miedzianéj blasze malowany, w wyższéj kondygnacyi ółtarza ś. Filipa Nereusza w kościele archipresbiteryalnym N. M. P. znajdujący się, o którym powiada nam księga Beneficiorum tegoż kościoła, w r. 1681 przez X. Jana Dobrzyckiego spisana, i w archiwum tamże będąca, gdzie na str. 586 czytamy, iż obraz św. Filipa Nereusza malowany w Rzymie, pochodzi z daru X.

Samuela Formankowicza O. P. D., kanonika kollegiaty WW. SS., obraz zaś w wyższéj kondygnacyi św. Frańciszka Wyznawcy na blasze miedzianéj wybornego malowidła, jest dziełem O. Frańciszka zakonnika bernardyna, przed kilku laty na Stradomiu mieszkającego.

FRECHERUS DANIEL. Niezamieszczony w *Słowniku Malarzów polskich*, i od nikogo nigdzie niewspomniany; a mimo tego, jest on najdoskonalszym mistrzem w swéj sztuce, jakiego kiedy nasza ziemia wydała. Urodzony z Daniela i Doroty, lecz w Krakowie lub gdzieindziéj, niewiadomo; w naszém jednak mieście uczy się sztuki malarskiéj, i tu w r. 1621 na towarzysza w tejże wyzwolony, ks. I. k. 114 v. Tyle wiadomości o nim przechowały nam akta cechu malarskiego krakow. Zdaje się z wszelką pewnością, iż musiał na czas jakiś opuścić kraj rodzinny dla kształcenia się dalszego w sztuce, w któréj biegle wydoskonalony mógł iść w zapasy z pierwszymi jéj mistrzami europejskimi. Jedyném jego dziełem jest portret w naturalnéj wielkości Andrzeja Trzebickiego, biskupa krakowskiego, w r. 1664 przez niego odmalowany, znajdujący się na krużganku kościoła XX. Franciszkanów w Krakowie, zpomiędzy 28 portretów biskupów krakowskich dobrego pęzla, on sam najlepszy. Niektórzy niepomni na chronologią poczytywali go za

dzieło Van-Dycka. Zdaje się więc, iż był on malarzem nadwornym, tego kościołowi i krajowi zasłużonego biskupa. Pod Nr. 24 znajduje się podobizna jego podpisu, zdjęta z wspomnianéj księgi cechowéj, która posłużyła do odczytania z czerniałego nazwiska artysty, na portrecie rzeczonym Trzebickiego w lewym rogu u dołu położonego. W tymto celu załączam do niniejszego dziełka 66 podobizn, mogących być wielce pomocnemi badaczom i lubownikom sztuki malarskiéj, w wyśledzeniu nazwisk artystów na utworach pęzla po nich pozostałych.

Gajecki Wojciech przyjęty za magistra do roboty złoconéj d. 31 października 1762 r. ks. III. s. 135 i nast. — † nagłą śmiercią dnia 9 października 1781 r. Ks. zmarłych braci.

Gajos lub Gajoskowicz Stanisław. Wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1618 r., żąda pośrodku w cechu przez uczciwe mieszczany, obligując się między innemi za sześć niedziel uczynić trzy obrazy: Crucifix, fuga do Egiptu i S. Jerzy, dnia 12 czerwca 1622 r. ks. I. k. 107 v. i 117 r.

Gajos Tomasz, syn Stefana Gajosa z Tura, towarzysz sztuki malarskiéj lub szklarskiéj w 1602 r. ks. I. pod t. r.

GAŁĘZOWSKI BALCER, towarzysz malarski, według laudum całego cechu. przyjęty za posła d. 2 stycznia 1622. niewolno mu jednak było czeladzi chować i wielkiéj się roboty podejmować, dnia zaś 19 czerwca t. r. żąda pośrodku w cechu, ks. I. k. 115 v. i 117. — Śmierć jego przypada między 1643 1645 r., jakto jasno się pokazuje ze spisu zmarłych braci, na okładzinie ks. II. zamieszczonego.

GAWĘCKI JAN, uczeń Karola Wochowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 13 października 1771 r., przyjęty za magistra dnia 22 listopada 1775 r,, ks. III. s. 217, 239.— † d. 11 grudnia 1779 r. ks. zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

GAWRONOWSKI MICHAŁ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1643 r. ks. II. k. 28.

GAWROŃSKI AUGUSTYN, rodem z Krakowa, uczeń Kazimierza Stawskiego, od którego uczyniony towarzyszem d. 26 grudnia 1780 r. ks. III. s. 261; zostaje późniéj magistrem, lecz akta tego niezapisują. † dnia 11 kwietnia 1829 a w 72 r. życia swego, księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

GIERHARTH BALTAZAR, syn Jerzego Gierhartha z Brzega, towarzysz malarski w 1592 r., ks. I. pod t. r.

GLANOWSKI ADAM towarzysz malarski lub szklarski w 1605 r. ks. I. pod t. r.

GŁOWNIA JAKÓB, rodem z Tarnowa, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1643 r. ks. II. k. 28 v.

GNIEDZIŃSKI JAKÓB, malarz myślenicki, przyjęty do kongregacyi malarzy krakowskich w dniu 19 sierpnia 1752 r. ks. III. s. 25. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

GODEK WOJCIECH wyzwolony na towarzysza kunsztu szpalerniczego w 1622 r. ks. I. k. 117.

GODYŃSKI MIKOŁAJ, w ks. I. pod r. 1586 i 1588 wspomniany towarzyszem sztuki malarskiéj lub szklarskiéj.

GOLAKOWSKI IDŻI, rodem z Kłobucka w województwie sieradzkiem, uczeń Walentego Janowskiego, od którego uczyniony towarzyszem d. 2 stycznia 1780 r. ks. III. s. 258—259.

GOŁĘBIOWSKI MARCIN, zostając najprzód na nauce przez lat 4 u Batkowskiego, następnie przez lat 2 u Marcina Stachowicza, wyzwolony na towarzysza d. 17 grud. 1770 r. ks. III. s. 210.

GOŁĘBIOWSKI PAWEŁ przyjęty za magistra d. 16. maja 1752 r. ks. III. s. 24.

GORTACZIEŃSKI STANISŁAW wstępuje do cechu jako magister w 1682 r. ks. II. k. 90 v. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

GRABYS JAN malarz, z ziemi czeskiéj z miasta Libanc nad Bystrzycą; dnia 28 sierpnia 1610 żąda pośrodku miedzy braćmi krakowskimi przez Jana Liwtela miechownika i Wojciecha

Bruziego miecznika mieszczany krakowskie. Cech przyjmuje go do społeczności za temi kondycyami, iż ma dać hakownicę dobrą, któraby stała za zł. 30, a do tego pieniędzy 20 zł. W dniu 28 stycznia 1613 r. cech rzeczoną hakownicę znalazł dobrą bez żadnéj plamy i skazy. W r. 1614 podjął się jakiejś roboty do kościoła św. Marka w Krakowie, ks. I. k. 75 r. 85 r. i 86 r. — W r. 1617 jest podstarszym cechowym.

GRABYS WŁADYSŁAW, syn poprzedzającego a mieszczanin warecki, zostaje mistrzem w cechu krakowskim 1631 r. Ks. Wydatków pod t. r. wspomniany jeszcze w r. 1643. ks. II. k. 28 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

GRINEUS BALCER towarzysz sztuki malarskiéj lub szklarskiéj w 1587 r. ks. I. pod t. r.

GUMUŁKA JAN wspomniany mistrzem sztuki malarskiéj w 1584 i 1587 r. Ks. I. pod temi latami.

GUNKOWSKI MACIÉJ, syn Stanisława i Zofii, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1623 r. ks. I. k. 118 r.

GURKIEWICZ TOMASZ, syn Stanisława i Maryanny, wyzwolony na towarzysza w sztuce malarskiéj 1684 r, Ks. II. k. 92 v.

GURSKI JAN, szklarz z miasta Olkusza, żąda pośrodku w cechu krakowskim dnia 2 września 1611 r., d. 30 października t. r. składa sztuki, d. 9 lipca 1612 r. oddaje muszkiet według po-

winności; wspomniany jeszcze w 1615 r. ks. I. k. 79 v. i 82 r.

GUTOWSKI WOJCIECH, uczeń Walentego Janowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 16 października 1774 r.; przyjęty od całego zgromadzenia za magistra d. 16 grudnia 1777 r. Ks. III. s. 235 i 250. † dnia 4 grudnia 1812 r. Ks. zmarłych braci.

GUZAJSKI SZYMON, uczeń Łukasza Raczkowskiego, wyzwolony na towarzysza dnia 22 październ. 1784 r. ks. III. s. 14, dr. pag.

HALLER STANISŁAW, rodem z Krakowa, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1638 r. żąda pośrodku w cechu malarskim w miesiącu marcu 1646 r. ks. II. k. 7 r. i 36 r. — Sprawuje urząd podstarszego w 1649 r.

HANUSZKIEWICZ JÉRZY wstępuje jako mistrz do cechu malarskiego krakowskiego d. 28 kwiet. 1717 r. ks. II. k. 101 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

HARTLIB KASPER wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w r. 1619. ks. I. k. 109 r.

HERMANOWICZ — HERMANKOWICZ albo LITWINEK JAN. W dniu 13 lipca 1637 roku, żądał pośrodku w cechu malarskim; lecz nieuczyniwszy zadosyć zobowiązaniu, nietylko podejmował się robót tak pogrzebowych, jako i złocistych,

ale cech szkalował i turbował; za wstawieniem się jednak godnych osób, znów zobowiązanie się i żądanie wstępu do piérwszéj mocy przywrócono, z tym jednak warunkiem, aby czeladzi niechował i żadnych robót się nie podejmował, dopóki zobowiązaniu nie uczyni zadosyć, wolno mu tylko ółtarz dokończyć w kościele OO. Jezuitów u św. Piotra. Osobiście to zobowiązanie się przed cechem powtórzył i oddał za szkody prawne 5 talarów, dnia 8 sierpnia 1638 roku. Zostaje mistrzem dostatecznym d. 25 września 1639 r. ks. II. k. 4, 8, 9 v. 15 r. — Umarł przed Kiełbowiczem Stanisławem, a zatém przed dniem 1 maja 1645, jak to jasno widać ze spisu zmarłych braci, na okładzinie wspomnianéj księgi znajdującego się. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

HERMANOWICZ SZYMON, laik bernardyn. W wspomnianéj już księdze zmarłych braci konwentu XX. Bernardynów na Stradomiu, pod dniem 6 września czytamy: „1668. Fr. Simon Hermanowicz, Laicus, Pictor, obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro fratrum.“ (1668 umarł w Krakowie Brat Szymon Hermanowicz, laik, malarz, pochowany w grobie braci.) Może to był syn poprzedniego. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

HERNYCH GOTFRYD, goldślagier z Wrocławia, żądał pośrodku w cechu krakowskim dnia 15

marca 1609 r. ks. I. pod t. r. — W r. 1621 sprawuje urząd podstarszego.

HIZBERK JÓZEF, patryota krakowski, a uczeń Najderfra Jana, uczyniony towarzyszem w sztuce malarskiéj d. 10 grudnia roku wielkiego jubileuszu 1776, ks. III. s. 244.

HIZER JAKÓB † dnia 9 stycznia 1814 r. Księga zmarłych braci.

HOFMAN JAN, towarzysz szklarski, mąż wdowy pozostałéj nieboszczyka Kaspra Franka szklarza, żądał pośrodku w cechu przez Balcera Langno introligatora, i Marcina Króla szyftarza, w suchedni popielcowe 1601 r. W r. 1622 i 1623 jest podstarszym, umarł po r. 1630.

HOHOŁOWICZ MIKOŁAJ, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w r. 1630, ks. I. k. 145 r.

HORWAT MICHAŁ, towarzysz sztuki malarskiéj w r. 1665, ks. II. k. 78 r.

HRATZKI JÓZEF nienależąc do cechu robił w Krakowie jako przeszkodnik, nareszcie ukazawszy świadectwo Mikołaja księcia Esterhazego, iż u dworu jego pracował, wkupił się do kongregacyi krakowskiéj, d. 8 października 1789 r., ks. III. s. 42, dr. pag. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

HYCKI WOJCIECH, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj 1644 r. ks. II. k. 32 r.

JACKOWSKI JÓZEF wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj d. 17 grudnia 1788 r., przyjęty zaś do cechu za majstra w d. 18 października 1790 r.; musiał to być jednak bardzo mierny magister w swéj sztuce, kiedy go cech w dniu 5 stycznia 1794 r. skazuje na oddanie dwóch świec półfuntowych, za odmalowanie obrazów w niczém niepodobnych do ludzkiego wyobrażenia, z zastrzeżeniem, aby takich więcéj obrazów nie malował, ks. III. s. 32, 51, 77, dr. pag. — † dnia 27 grudnia 1808 r. Księga zmarłych braci.

JAGIELSKI PIOTR, obywatel kleparski, a uczeń Szymona Orlickiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 12 grudnia 1779 roku, ks. III. s. 258.

JAKÓBOWSKI ŁUKASZ, uczeń Jana Najderfer, od którego uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj d. 24 maja 1768 r. ks. III. ks. 203.

JAMBZIK PAWEŁ, mistrz przysięgły, przed Nową bramą mieszkając w kamienicy Szpitalem nazwanéj, od cudzoziemskiego wojska, natenczas w Krakowie będącego, okrutnie w piwnicy zamordowany został z uczniem swoim, a bratem żony swéj, którzy jednéj godziny pomarli w d. 17 sierpnia 1768 r. Księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

JANOWICZ STANISŁAW towarzysz malarski lub szklarski w 1586 r., ks. I. pod t. r.

JANOWIECKI STANISŁAW wspomniany jako mistrz w ks. I. k. 140 v. pod r. 1629, w *Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

JANOWSKI MIKOŁAJ, wspomniany w ks. III. s. 3. w dniu 15 lipca 1747 r. towarzyszem, pod dniem zaś 21 czerwca 1748 r. występuje już jako magister sztuki malarskiéj, tamże s. 9. — Na posiedzeniu w dniu 18 marca 1764 r. odbytém, wybranym został na profesora do dawania nauk rysunku w szkole praktycznéj, tamże s. 154. — W dniu 25 marca 1777 r. kongregacya wyznacza złp. 108 na potrzeby tak ciała jako i duszy kochanego brata, z woli boskiéj złożonego, Mikołaja Janowskiego, już od medyków opuszczonego, na sufragia, jeżeli się Panu Bogu będzie podobało, tamże str. 245 — 246; lecz inna wola była Stwórcy: dnia bowiem 6 kwietnia, o godzinie 5 po południu w tymże roku 1777, a wieku życia 56 przeniósł się na lepszy żywot. Mąż zasłużony wielce zgromadzeniu, osobliwszy zelant prawa i ustaw kongregacyi malarskiéj, siedmkroć starszym będąc, rządził nią przykładnie, a przed trzy lata nauczył młódź Nowodworską. Ks. zmarłych braci.

JANOWSKI WALENTY brat rodzony Mikołaja. W dniu

25 lutego 1760 r. prezentowany do zgromadzenia malarzy, dnia zaś 25 kwietnia t. r. jednogłośnie za magistra przyjęty i uznany, ks. III. s. 106 i 109. † w miesiącu marcu 1800 r. Księga zmarłych braci.

JECZYK zobacz ANDRZEJOWCZYK.

JELENIOWICZ — JELONEK STANISŁAW, rodem z Biecza, towarzysz malarski lub szklarski w 1588 i 1592 r. ks. I. pod temi latami.

JELITOWSKI KASPER, zostaje mistrzem sztuki malarskiéj w piérwszéj polowie 1609 r. — Pod r. 1615, w księdze wydatków zapisano: „Medykom od lichtarzów na pogrzéb nieboszczyka pana Kaspra gr. 4,“ było to w drugiéj połowie miesiąca października, lub przed 29 listopada. Pewnie więc to o nim lub o Błońskim mowa. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

JĘCZMIK WOJCIECH, syn Stanisława i Anny, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1622 r. ks. I. k. 116 v.

JUNGE HERMAN, rodem z miasta Gelle z ziemi brunszwickiéj, żądał pośrodku w cechu malarskim krakowskim przez Jana Liwtela miechownika i Jakóba Jeltensa, mieszczan krakowskich, w dniu 23 sierpnia 1609 roku; oddał sztuki 1612 r., ks. I. k. 68 r. i 83 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

Kaliński maciéj towarzysz sztuki malarskiéj lub szklarskiéj w 1587 r., ks. I pod t. r.

kamieński jan, magister w kongregacyi, † w miesiącu listopadzie 1797 roku. Księga zmarłych braci.

kamiński walenty przyjęty za magistra sztuki malarskiéj d. 28 lutego 1776 r., lecz podług uchwały cechu, winien się był tylko podejmować roboty klejowéj, ks. III. s. 241 i 248.

kandziorkowicz grzegorz wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1653 r., ks. I k. 166 v.

karbowski stanisław, uczeń Mikołaja Janowskiego, od którego uczyniony towarzyszem d. 6 grudnia 1752 r., przyjęty za magistra do zgromadzenia d. 20 maja 1759 r.; złoci i maluje ółtarz Flagellacyi w kościele św. Marka w 1760 r., ks. III. s. 25 — 26, 91, 116. † dnia 7 lipca 1765 r. Ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

karniowski krzysztof, syn Krzysztofa Karniowskiego, syndyka krakowskiego, i Anny, uczeń zaś Łukasza Porębiusza, od którego uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj 1643 r., Ks. II. k. 4 r. i 26 v.

kasiński jan inaczéj lulkowicz zwany, żądał pośrodku w cechu krakowskim dnia 7. sierpnia 1625 r., ks. I. k, 125 r. — Tyle tylko o nim w aktach cechu malarskiego naszego miasta.

KASPROWICZ JAN, syn Jana i Doroty mieszczan rzeszowskich, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1654 r., żąda pośrodku w cechu krakowskim dnia 18 lipca 1655 r., ks. II. k. 58 v. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KASZKI MARCIN wyzwolony na towarzysza w sztuce malarskiéj 1594 roku; żądał pośrodku w cechu przez Jana Zassantego, złotnika, przysiężnika krakowskiego, i Wincentego Zigante, dnia 8 września 1602 r., w dniu 18 grudnia t. r. został mistrzem sztucznym dostatecznym, ks. I. pod r. 1594 i 1602. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KAWĘCKI PIOTR, uczeń Walentego Janowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza dnia 16 października 1774 r., ks. III. s. 235.

KEMPINIUS STANISŁAW, syn Szymona Kempiniusa, mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza 1615 r., ks. I. k. 97 v.

KIEŁBIOWICZ STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1625 roku, żąda pośrodku w cechu d. 27 sierpnia 1626, oddał sztuki w suchedni na św. Michał t. r., ks. I. k. 122 v. 141 v. i 142 r. 143 r. — † dnia 1 maja 1645. Spis zmarłych braci na okładzinie ks. II.

KIERSZEK MACIÉJ, rodem z Piaseczna, uczeń Jakóba Mertens (Niederlanda), wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1595 r., ks. I. pod t. r.

KLIMASZEK BERNARD wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1634 r., ks. I. k. 164.

KLIMECKI JAN, mistrz sztuki malarskiéj, † 1753 r. Ks. zmarłych braci.

KŁOSOWICZ SEBASTYAN, uczeń Marcina Kłosowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1674 r., wstępuje jako mistrz do cechu 1682 r. ks. II. k. 87 i 90 v.; w r. 1689 jest podstarszym cechowym. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KŁOSOWSKI MARCIN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1642 r., żąda pośrodku w cechu krakowskim dnia 23 stycznia 1645 roku, oddał sztuki i przyjęty za mistrza d. 2 kwietnia t. r., wspomniany jeszcze pod r. 1674, ks. II. k. 24 v., 32 v., 34 r. i 87 v.

KŁOSOWSKI STANISŁAW KAZIMIERZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1651 roku, ks. II. k. 50 r.

KOCHANOWSKI albo PAWŁOWICZ JĘDRZÉJ, syn Pawła Kochanowskiego i Anny z Zamościa, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1625 r., ks. I. k. 124 v.

KOLANOWSKI albo KOLANO WOJCIECH partacz, przychodzień, żąda przyjęcia do cechu przez Wawrzeńca Cieszyńskiego, malarza i pisarza cechowego, dnia ostatniego marca 1637 r.; w dniu 10 sierpnia 1638 r. staje osobiście przed cechem, prosząc znowu o wstęp i w księdze podpisuje się własnoręcznie W o i c i e c h K o l a n o w s k y ks.

II. k. 3 v. i 9 v. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KOLIARZ PAWEŁ, rodem z Radomia, syn Dominika, wyzwolony na towarzysza 1615 r. ks. I. k. 97 r.

KOLUCZKOWSKI KASPER wspomniany towarzyszem w ks. I. pod t. r.

KOMARNICKI JAKÓB wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1629 r. ks. I. k. 121 v.

KOMELSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1627 r. ks. I. k. 121 v.

KOMUNIECKI JĘDRZÉJ, syn Józefa magistra malarza krakowskiego, przyjęty do cechu za mistrza d. 2 listopada 1760 r., ks. III. s. 113. † d. 7 maja 1774 r. Księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KOMUNIECKI JÓZEF, magister malarz do roboty złoconéj. Ukazuje się już w r. 1745 w aktach cechowych jako mistrz; za przeszkodę w robocie u kanoników regularnych we Mstowie Piotrowi Papucińskiemu, uchwałą zgromadzenia dnia 7 marca 1754 r. zapadłą, skazany został na zapłacenie 50 grzywien przeszkodowanemu, od którego wyroku apelował do rektora akademii krakowskiéj, ks. III. s. 34—37. † w miesiącu sierpniu 1762 r. Księga zmarłych braci.

KONIECKI STANISŁAW, mistrz malarz ze Znina, uczeń Dionizego malarza krakowskiego, od którego został wyzwolony 1547 r.; żył jeszcze w 1588 r., ks. I. pod t. r.

KONIECZNY zobacz Rokicki.

KONIKIEWICZ lub KONIKOWICZ ANTONI FRANCISZEK LUDWIK, pictor Solnensis natione Węgrzyn, sztuki malarskiéj magister, obiecał zadosyć uczynić kongregacyi według konstytucyi, na co w dniu 17 października 1751 r., ad rationem dał czerwony złoty jeden, resztę zaś obliguje się oddać za niedziel trzy, ks. III. s. 20—21. † 1765 r. Księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KOPACIŃSKI JÓZEF przyjęty do cechu za magistra d. 17 grudnia 1750 r.; zrobił obraz ŚŚ. Patronów polskich do Classes, który zgromadzenie oszacowało złp. 52; w roku 1764 malował obraz N. M. P. na Piasku u XX. Karmelitów z Balcerem Gołębiowskim towarzyszem swoim, ks. III. s. 16, 125, 165 i 167. — † d. 20 sierpnia 1773 r., księga zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KOPACZOWICZ MARCIN, rodem z Krasnegostawu, towarzysz sztuki malarskiéj lub szklarskiéj w 1595 roku, ks. I. pod t. r.

KOPERNOWSKI PIOTR wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1640 r., ks. I. pod t. r.

KOPRZYCKI JÓZEF, magister w cechu krakowskim, † 1757 r., księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KORBA ADAM, rodem z Brenicze, wyzwolony na

towarzysza sztuki malarskiéj 1633 r., ks. I. k. 159 v. i 160 r.

KORCZEWSKI KRZYSZTOF, syn Szczęsnego mistrza malarza krakowskiego, towarzysz sztuki malarskiéj 1585 r. ks. I. pod t. r.

KORCZEWSKI SZCZĘSNY, starszy cechu krakowskiego 1580 roku; wspomniany jeszcze pod r. 1585, ks. I. pod temi latami. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KORNECKI JAKÓB, mistrz malarz krakowski, † 1833 r., mając lat 43 życia, księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* dano mu imię Jan.

KORNECKI JÓZEF, rodem z Wieliczki, uczeń Wojciecha Gutowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj d. 3 czerwca 1789 r., ks. III. s. 36 dr. pag,

KORPALSKI JÓZEF, rodem z Wieliczki, wyzwolony na towarzysza do złocistéj roboty d. 1 kwietnia 1783 r., przyjęty za magistra d. 30 czerwca 1789 r., które przyjęcie znów zatwierdzono d. 4 sierpnia t. r., ks. III. s. 262—263, 37 dr. pag. † d. 11 grudnia 1830, wieku swego 67 r. ks. zmarłych braci.

KORTMANN JAKÓB, rodem z Elblągu, syn Macieja a uczeń Jana Francuza, od którego wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1607 r. ks. I. pod t. r.

KOŚCIESZA GRZEGÓRZ towarzysz sztuki malarskiéj w 1609 r. ks. I. pod t. r.

KOSIŃSKI TOMASZ, uczeń Jędrzeja Piekoszewskiego, od którego wypisany na towarzysza w d. 18 października 1788 r. ks. III. s. 31 dr. pag.

KOSTECKI STANISŁAW, rodem z Ujścia, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1618 r., żądał pośrodku w cechu d. 3 marca 1624 r., oddał sztuki wedle porządku cechu malarskiego d. 17 sierpnia 1625 r., ks. I. k. 107 r. sprawuje urząd starszego w r. 1646. — † przed r. 1650, spis zmarłych braci na okładzinie ks. II. i k. 43 v. tamże, gdzie wspominają pozostałą po nim wdowę.

KOSTECKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1668 r. ks. II. k. 81 v.

KOSTRZECKI STANISŁAW, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1690 r. ks. II. k. 94 v.

KOTULSKI JAN *de Dąbrowa,* uczeń Stanisława Konieckiego ze Znina, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1588 r. ks. I. pod t. r.

KOZAKIEWICZ ŁUKASZ majster w cechu malarskim † d. 21 lipca 1845, a w 63 r. życia swego, ks. zmarłych braci.

KOZUBSKI IGNACY, uczeń Mikołaja Janowskiego, wypisany towarzyszem sztuki malarskiéj d. 26 października 1760 r. ks. III. s. 112.

KRAKOWA (z) JAN laik bernardyn. W księdze zmarłych braci klasztoru XX. Bernardynów na Stradomiu czytamy pod d. 13 listopada: „1648. Fr. Joannes Cracoviensis Laicus, Sartor et Pictor

industriosus, religiosae disciplinae verus observator, humilitatis, obedientiae et charitatis erga Fratres maxime aegrotos exemplar, obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro fratrum". (1648 umarł w Krakowie Br. Jan Krakowianin, laik, krawiec i malarz przemyślny, prawdziwy przestrzegacz zakonnéj karności, wzór pokory, posłuszeństwa i miłości ku braciom osobliwie chorym; pochowany w grobie braci).— *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KRAŚCIŃSKI ŁUKASZ uczeń Marcina Kłosowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1649 r. ks. II. k. 43 r.

KRASUCKI MACIÉJ uczeń Mikołaja Janowskiego, wypisany na towarzysza sztuki malarskiéj z tym jednak warunkiem, aby jeszcze jeden rok dla doskonalszéj experiencyi u swego majstra robił, d. 18 października 1773 r. ks. III. s. 225.

KROMZAY LUDWIK przyjęty za magistra d. 25 lutego 1776 r. ks. III. s. 240. † d. 4 czerwca 1809 r. ks. zmarłych braci.— *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KROSIŃSKI WALENTY, rodem z Mościsk, syn Jakóba Krosińskiego stolarza, towarzysz sztuki malarskiéj w 1592 r. ks. I pod t. r. i zapiska na okładzinie tejże księgi.

KRUCZYŃSKI JAN za rekomendacyą X. Biskupa warmińskiego (Krzysztofa Szembeka) przyjęty i zapisany na naukę na lat 6 u Szymona Sło-

wikowskiego, d. 23 lutego 1727 r.; mimo jednak tego wyzwolonym został d. 13 listopada 1729 r. ks. II. k. 103 v. i 104 r. we dwóch miejscach.

KRZCZENIEC SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1641 r. ks. II. k. 20 v.

KRZYSZTOFEK JAN partacz, to jest nienależący do cechu, wspomniany w ks. I. pod r, 1607.

KUCZEWICZ KAZIMIERZ uczeń najprzód Stanisława Kiełbiowicza, następnie Marcina Kłosowskiego, od którego wyzwolonym został na towarzysza sztuki malarskiéj 1649 r. ks. II. k. 35 r. i 41 r.

KUNATOWICZ JAKÓB rodem ze Mszany Dolnéj, dzierżawy Mikołaja Pieniążka, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1595.

KUNRAD — KONRAD — ADAM wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1624 r. ks. I. k. 121 r.

KURCZ KASPER zostaje mistrzem w 1572 r. k. wydatków k. 1. r., w r. 1585 zbił kurka i jest królem towarzystwa strzeleckiego ks. I. k. 8 r., gdzie czytamy: „Actum ultima Julii, w pierwszy poniedziałek po Ś. Annie (1585) przyjęty jest kurek srebrny od panów strzelców, na którym klejnotów złotych trzydzieści i dwa; oddany jest z cechu od wszystkiéj braciéj do schowania panu Janowi Litwinkowi, malarzowi do wiernych rąk, aby nieschudnął mają go na każdy miesiąc oględować i nakarmić“.— Umarł między dniem 21 czerwca a 25 listopada w r.

1610, jak się to dowodnie z księgi wydatków pokazuje, zobacz i ks. I. k. 77 v.

KURCZ WOJCIECH, rodem z miasta Wolbroma, syn Stanisława i Anny, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1610.

KURZEWICZ WOJCIECH żądał pośrodku w cechu d. 20 grudnia 1626 r. ks. I. k. 130 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

LAŚKIEWICZ JAN wstępuje do cechu jako mistrz d. 3 stycznia 1683 roku, ks. II. k. 52 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

LASKOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1652 r., ks. II. k. 25 v.

LASKOWICZ STANISŁAW uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj w 1646 r. ks. II. k. 37 r.

LASKOWSKI JĘDRZÉJ, rodem z Minogi, syn Jakóba i Anny, zapisany 1611 roku na naukę czteroletnią u Krzysztofa Strzelbicza malarza, od którego wyzwolony na towarzysza 1615 roku, ks. I. k. 81 v. i 94 v.

LASKOWSKI KASPER wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1646 r., ks. I. k. 37.

LAUCHWITZ MAREK żądał pośrodku w cechu przez Bałcera Konca, rajcę kleparskiego skulptora (rzeźbiarza) i przez Jakóba Litwinkowicza szpalernika w dniu 2 marca 1623 r., oddaje do cechu rusznicę tarczową, pół kamienia prochu

i kul 24 w. r. 1626, ks. I. k. 118 r. i 128 v.; w r. 1651 sprawuje urząd podstarszego. Piszą go w aktach i Lankwic, był jednak goldslagierem, nie zaś malarzem.

LEŚNIOWSKI JACEK uczeń Jana Wajgelta, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w pierwszych dniach roku 1646, d. 20 lutego żąda wstępu do cechu, dnia zaś 26 sierpnia t. r. zostaje w nim mistrzem, ks. II. k. 35 v. — W r. 1651 i 1652 jest starszym cechowym.

LESZCZYŃSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1609 r.; przeniósł się póżniéj do Częstochowy, gdzie zostawszy mistrzem przyjął braterstwo z cechem krakowskim w d. 14 grudnia 1614 roku, żył jeszcze w r. 1623, ks. I. pod r. 1609 i 90 r. 11 v. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

LEXYCKI FRAŃCISZEK zobacz Frańciszek Węgrzyn.

LIFTEL JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1600 r., ks. I. pod t. r.

LISEK JAKÓB wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1602 r., ks. I. pod t. r.

LISOWSKI KRZYSZTOF wspomniany jest mistrzem i pisarzem zgromadzenia malarzy krakowskich, pod zwierzchnictwem akademii krakowskiéj zostającego, w miesiącu marcu 1747 r., ks. III. s. 1. — † 1751 r., księga zmarłych braci.

LISOWSKI ONUFRY, uczeń Kazimierza Mołodzińskiego, wypisany towarzyszem malarskim w dniu

3 czerwca 1789 r., przyjęty za magistra do cechu d. 19 grudnia 1792 r., ks. III. s. 35, 58 — 59 dr. pag. † 29 stycznia 1828, a wieku swego 65 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

LITWINEK JAN, mistrz malarz krakowski, w roku 1590 sprawuje urząd starszego; w miesiącu październiku 1593 r. już nie żył, jak o tém wzmianka w ks. I. pod t. r.

LITWINEK JAN inny, zobacz Hermanowicz Jan.

LITWINKOWICZ JAKÓB szpalernik, żądał pośrodku w cechu d. 17 stycznia 1599 r. przez Michała Domzała kotlarza, i Augustyna Wacławowicza kuśnierza, ks. I. pod t. r.; w roku 1627 obrany na podstarszego.

LORKOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1599 r., ks. I. pod t. r.

LULKOWICZ zobacz Kasiński.

ŁĘTOWSKI KRZYSZTOF, syn Jakóba i Justyny, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1649 r. ks. II. k. 41 v.

ŁOPICH STANISŁAW, uczeń Samuela Chmielowicza, wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1645 r. ks. II. k. 34 v.

MACHOWSKI FRAŃCISZEK, poseł kongregacyi malarskiéj, podczas dobycia miasta od Moskalów u Nowéj bramy postrzelony, zaraz na ulicy pod tąż bramą umarł, dnia 17 sierpnia 1768 roku, księga zmarłych braci.

MAJEWSKI SEBASTYAN, rodem z Wyższogrodu, syn Łukasza i Katarzyny a uczeń Stanisława Szczerbicza malarza lubelskiego, towarzysz sztuki malarskiéj w 1606 r., ks. I. pod t. r.

MAISNER FRAŃCISZEK wspomniany w ks. I. towarzyszem sztuki malarskiéj pod r. 1606.

MAISNER MICHAŁ, rodem z Kwerfurtu, towarzysz sztuki szklarskiéj w 1594 r. ks. I. pod t. r.

MALUTY TOMASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1636 r. ks. II. k. I.

MAŁECKI STANISŁAW mistrz w cechu krakowskim, w r. 1690 sprawuje urząd podstarszego, w r. 1693 jest zaś starszym, ks. II. pod temi latami. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MAŁKOWICZ FLORYAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1641 r., żąda pośrodku w cechu dnia 16 kwietnia 1651, zostaje mistrzem dostatecznym w początkach r. 1652, sztuk jednak nie robi, wspomniany jeszcze pod r. 1665 jako jeszcze żyjący, ks. II. k. 22 v. 48, 52 r. i 78 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MAŁOGOSZCZA (Z) JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1618 r. ks. I. k. 107 r.

MAŁOSIŃSKI WALENTY, rodem z Radymna, syn Stanisława i Anny, wyzwolony na towarzysza w 1615 r., ks. I. k. 95 r.

MAŁPIECZOWICZ WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1636 r., ks. II. k. 1 v.

MAŁPIEZEWICZ JĘDRZÉJ wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1615 r. ks. II. k. 62 v.

MAMONICZ KRZYSZTOF, uczeń Frańciszka Smiadeckiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1607 r., ks. I. pod t. r. — Pochodził on pewnie ze sławnéj rodziny drukarzy wileńskich Mamoniczów.

MANGINI DOMINIK MARYA, rodem z Florencyi, w r. 1747 i następnym jest starszym zgromadzenia pod zwierzchnictwem akademii krakowskiéj zostającego, w roku 1754 w miesiącu grudniu sprawując urząd podstarszego przenosi się do wieczności, ks. III. pod r. 1754 i ks. zmarłych braci.

MARCINKOWSKI JAKÓB wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1593.

MARCINKOWSKI JAN w ks. I. pod r. 1587 wspomniany towarzyszem.

MARKOWICZ JAN przyjęty za mistrza do cechu d. 8 sierpnia 1634 r., ks. k. 163 v. i 164 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MATYASZKIEWICZ STANISŁAW przyjęty za mistrza

w dniu 19 września 1787 r., gdy wszystkim obowiązkom swojéj majsteryi zadosyć uczynił, ks. III. s. 26 dr. pag. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MERLINI JAN, rodem Włoch, przyjęty za mistrza do gremium dnia 21 lutego 1768 r., ks. III. s. 200. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MERTENS — MARTIUS — JAKÓB, w aktach często NIDERLANDEM zwany, co przemawia za jego pochodzeniem rodzinném z tego kraju; przyjęty za mistrza do cechu krakowskiego w dniu 23 października 1589 r. z warunkiem, aby wszystko według praw odprawił ks. I. pod t. r. — W 1595 r. skarżył na niego w cechu Kasper Kurcz o Molbrat i o dwie Paleczie, który molbrat sobie szacował na dwa talary, a dwie paleczie na taler; Jakób Niederland twierdził, iż wszystko to oddał Kasprowi Kurczowi, lecz ten się do tego nieprzyznawał, tamże k. 37 r. — W r. 1609 dnia 25 marca cech mu nakazuje, aby służebnice odprawił, a z małżonką swoją żył w zgodzie, tamże k. 65 r. — Lecz w tymże roku w miesiącu czerwcu przenosi się do wieczności, jak to wnosić należy z zapiski, w téjże księdze na k. 67 umieszczonéj, następującego brzmienia: „Anno Dni 1609, 26 Junii na żądanie pani Barbary Jakóbowéj Inderlandowéj malarki, daliśmy złotych 7 na no-

żenki srebrne na pogrzéb; wedle szacunku złotniczego nieprzyszłoby jedno sześć, ale za wielką prośbą pani Jakóbowéj pozwoliliśmy złotych siedm, co obiecała dobrem słowem prędko wykupić.“ — Wspiera to moje twierdzenie i księga wydatków, w któréj pod rokiem 1610 i 1612 czytamy, iż cech daje jałmużny Jakóbowéj Niderlandowéj — a zatém już wdowie, bo w razie przeciwnym o mężu, nie o niéj, byłaby mowa — pierwszą razą gr. 15, drugą gr. 6, aż nareszcie w dniu 26 listopada 1612 na pogrzéb gr. 4. — Syn jego, niewymieniony z imienia, zapisał się za chłopca do cechu na naukę malarską w r. 1608. Ks. przychodów pod t. r.

MEZEL FRAŃCISZEK przyjęty do cechu za mistrza sztuki malarskiéj d. 3 marca 1776 r., ks. III. s. 242. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MICHAŁKO SEBASTYAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1635 r., ks. I. k. 165 r.

MICHNIKOWICZ PIOTR uczyniony towarzyszem malarskiéj sztuki w 1650 r., ks. II. k. 45.

MIEJCIGOWSKI JACEK, uczeń Kazimierza Mołodzińskiego, wypisany towarzyszem d. 14 grudnia 1773 r., ks. III. s. 228.

MIESCOWICZ JAKÓB wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1636 r., ks. II. k. 1 r.

X. MIKOSZEWSKI BERNARD, o którym w ks. III. na str. 152, pod dniem 23 stycznia 1764 r.

czytamy; „X. Mikuszewski, w Przesław. Akademii krakowskiéj primae laureae kandydat, a magister i podkanclerzy wiédeński, pokazawszy dany sobie przywiléj od JMp. Klaubra, kanclerza i rektora wiédeńskiego, proponował i produkował dezyderya i punkta; co my zważywszy, iż to z Przesław. Akademii i całéj kongregacyi honorem, więc akceptowaliśmy oraz za Magistra przyjęliśmy, który nas we wszystkiem informować zechce. Oświadczył się tenże wzwyż wyrażony JM. jako się chce starać o honor téj kongregacyi z pomocą konfratrów, i jako się obiecuje z swojéj strony dla pracujących w téjże nauce dopomódz we wszystkiém, i fundacyą i submissią dwóch tysięcy złożyć.“ — Lecz niektóre punkta, podane przez niego na sessyi w dniu 18 t. r. niepodobały się, tamże s. 154. — Na str. 255 czytamy o nim ostatnią wspominkę: „In eadem sessione (d. 21 lutego 1779) stanęła konkluzya przez pp. magistrów starszych, aby księgi po X. Bernardzie Mikoszewskim w długu pozostałe sprzedać, których in summa jest 12, excepto alfabetycznéj jednéj, która się ma konserwować in archivo kongregacyi malarskiéj.“ — Był on o te czasy kanonikiem kijowskim. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MILEWSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1626 r. ks. I. k. 130 v.

MISIOWICZ STANISŁAW, rodem z ziemi łomżeńskiéj z miasta Ostrowicy (?) od Łomży, syn Fabiana i Zofii Kabatownéj, wyzwolony na towarzysza 1615 r. ks. I. k. 94 v.

MISIOWSKI ANTONI mistrz w cechu krakowskim w wieku XVIII żyjący, ks. zmarłych braci, roku jednak śmierci jego nienapisano. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MISNARCZYK TOMASZ, syn Piotra Misnarza mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1609 roku, ks. I. pod t.' r

MŁYŃSKI JAKÓB, syn Bartłomieja i Katarzyny, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj w r. 1623, ks. I. k. 118 r.

MOGILAŃSKI STANISŁAW, uczeń Jędrzeja Radwańskiego, wypisany towarzyszem d. 30 listopada 1760 r., przyjęty za magistra do cechu d. 8. kwietnia 1764 r. z tym warunkiem, że sztukę swojéj umiejętności to jest architekturę, przez którą uznany być ma, odda ad stubam Pictorum jak również złp. 150 co do szeląga wypłaci, ks. III. s. 115 i 154. — † dnia 10 sierpnia 1772 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MOLITOR FRAŃCISZEK IGNACY przyjechawszy z zagranicy, podejmował się robót w Krakowie, o co pozwany do cechu w dniu 15 lipca 1759 r.,

pokazał przywiléj J. O. X. Biskupa krakowskiego *), w którym było, iż jest X. Biskupa nadwornym malarzem; lecz, gdy mu okazano przywileje od królów cechowi nadane, zabraniające nienależącym do kongregacyi podejmowania się robót, żądał pośrodku między mistrzami, do czego się przychylono. Ks. III. s. 93 — 94. — † w miesiącu kwietniu 1794 r. pochowany w kościele św. Anny, ks. zmarłych braci.

MOLITOR JAN, towarzysz, rodem Czech, postrzelony u Grodzkiéj bramy podczas attaku od Moskalów dnia 4 sierpnia 1768 r., umarł d. 8 tegoż miesiąca, ks. zmarłych braci.

MOLITOR JAN PIOTR przyjęty za magistra dnia 24 kwietnia 1775 r., ks. III. s. 247. † dnia 24 grudnia 1798 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów polskich* t. II. s. 54, i t. III. s. 338 jest wzmianka o Janie Piotrze Molitorze, innym malarzu krakowskim, o którym akta cechowe milczą, ten zaś całkiem pominięty.

MOŁODZIŃSKI KAZIMIERZ przyjęty za magistra do robót malowanych w dniu 31 maja 1761 r., ks. III. s. 121 i nast. — † dnia 28 stycznia 1695 r., pochowany w kościele Panny Maryi, ks. zmarłych braci.

---

*) W tym roku zasiadł na stolicy krakowskiéj Kajetan Ignacy Sołtyk, zmarły w Kielcach dnia 30 lipca po godz. 3 rano 1788 r. Rp.

MORDAZI — MORDASZ — PIOTR, rodem Włoch, towarzysz sztuki malarskiéj w 1606 roku, ks. I. pod t. r.

MOTYCZKA JĘDRZÉJ, syn Jędrzeja Motyki, towarzysz sztuki malarskiéj w 1608 r.. ks. I. pod t. r.

MROZOWSKI MAXYMILIAN, rodem z województwa kijowskiego, zapisany w d. 14 grudnia 1791 r. na naukę sztuki malarskiéj do Kazimierza Mołodzińskiego na lat 6, ks. III. s. 53 dr. pag.

MSTOWSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1651 r., żąda pośrodku w cechu, w miesiącu grudniu 1665 r., ks. II. k. 50 v. i 78 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MUSZKIEWICZ JAN wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1692 r., ks. II. k. 94 v.

MUSZOWICZ STANISŁAW, syn Jana Muszki, wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1623 r., ks. I. k. 119 v.

NAJDERFER JAN przyjęty za mistrza w dniu 11 listopada 1760 r. z warunkiem, aby wszystkim powinnościom zadosyć uczynił, ks. III. s. 113 † dnia 1 października 1776 r., księga zmarłych braci.

NAYNEHERC , rodem Czech, którego roboty obraz św. Łukasza, posiadało zgromadzenie malarzy krakowskich, ks. Inwentarzy.

NOLOMBORK ROMBERT nienależąc do cechu trudni

się robotą w Krakowie; dnia 2 września 1609 r. ręczą pewne osoby za niego, iż sztuki odprawi, ks. I. pod t. r., lecz tego musiał nieuczynić, kiedy w r. 1612 d. 31 sierpnia cech wyjednał sobie na niego kontumacyą, ks. wydatków pod t. r. — W t. III. na s. 3 *Słownika Malarzów polskich* czytamy: Ulembrorck Rombolt, lecz on z naszym Nolomborkiem Rombertem jedną osobą będzie.

NOWACKI ALEXY, rodem z Łaska, syn Wojciecha i Łucyi, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1623 r., ks. I. k. 118 r.

NOZENI ANTONI żąda pośrodku w cechu malarskim przez Hieronima Dellaporta d. 9 grudnia 1649 roku, ks. II. k. 42 v., zobacz i Podobiznę pod Nr. 40. — *W Słowniku Malarzów polskich* t. III. s. 341, nazwany jest Nucerynem, lecz całkiem błędnie.

OGON JĘDRZÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1618 r., ks. I. k. 107 v.

ORLICKI SZYMON wypisany na towarzysza dnia 18 października 1760 r., przyjęty za mistrza do robót złocistych d. 16 września 1764 r., ks. III. s. 112 i 162. — † w miesiącu czerwcu 1804 r., we wsi Ropa zwanéj, w cyrkule sandeckim, dobrach Siemońskiego, księga zmarłych braci.

ORŁOWSKI ŁUKASZ, uczeń Szymona Słowikowskie-

go, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj d. 10 maja 1734 r., ks. III. k. 105 r., zostaje późniéj mistrzem, lecz niema z tego czasu aktów, bo cech wówczas zupełnie upadł; † d. 10 czerwca 1765 r., ks. zmarłych braci.

ORŁOWSKI WINCENTY, syn poprzedzającego, przyjęty do zgromadzenia jako mistrz sztuki malarskiéj d. 18 września 1762, ks. III. s. 158. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

ORYGA JAN, mistrz w cechu krakowskim, † 1773 r., ks. zmarłych braci.

OSTROWSKI JAN, uczeń Kaspra Kurcza, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1613 roku. ks. I. pod t. r.

OSTRZOL. KASPER, malarz, został mistrzem postronnym d. 7 czerwca 1618 r., ks. I. 106 v., niewymieniono jednak gdzie przebywał. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PANKOWICZ JAN żądał pośrodku w cechu dnia 17 września 1595 r., ks. I. pod t. r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PAPUCIŃSKI MARCIN, uczeń Karola Wochowskiego, wypisany towarzyszem d. 17 grudnia 1788 r., ks. III. s. 32 dr. pag.

PAPUCIŃSKI PIOTR, rodem z Bochni, uczeń najprzód Szymona Słowikowskiego, po śmierci którego kończył swoją naukę u Jana Cangler; wyzwo-

lony na towarzysza d. 17 września 1738 r., na instancyą X. Damiana Słowikowskiego, kanonika regularnego de poenitentia, najstarszego syna swego pierwszego mistrza, ks. II. k. 105 v. — W r. 1754 będąc już mistrzem w zgromadzeniu zanosi skargę na Józefa Komonieckiego, iż go podsiadł w robocie w kościele kanoników regularnych we Mstowie, chociaż do niéj zobowiązał się kontraktem i przez dwa lata już ją prowadził. Zgromadzenie na sesyi w d. 7 marca wspomnianego roku odbytéj, skazuje obwinionego na zapłacenie 50 grzywien poszkodowanemu, a drugie 50 kongregacyi. Od wyroku tego Komoniecki apelował do sądów rektora akademii krakowskiéj, która apelacya mu dozwolona, byleby w przeciągu tygodnia prosekwowana była, ks. III. s. 34 — 37. — Wyniosłszy się późniéj z Krakowa, osiadł w mieście Tarnowie, gdzie w miesiącu lipcu 1781 r. życie swoje zakończył, ks. zmarłych braci. Był to jednak sztafier nie malarz.

PAPUGA — PAPUŻKA — GRZEGÓRZ, syn Jana Papugi mistrza krakowskiego, wyzwolony na towarzysza w niedzielę Głuchą (d. 3. marca) 1594 roku, przyjęty za mistrza sztuki malarskiéj dnia 22 czerwca 1597 roku, ks. I. pod temi latami; żył jeszcze w r. 1610, księga dochodów pod t. r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PAPUGA albo CIEŚLA JAN, z Kazimierza, w r. 1590.

w niedzielę Głuchą (d. 22 marca) przyjęty został za mistrza z tym warunkiem: że ma przestać na téj robocie swéj, którą robi, to jest Coltrini płócienne zielone w labry, żadnych inszych robót nierobić, gmachów żadnych, ani zgoła żadnéj roboty inszéj; żył jeszcze w r. 1597, ks. I. pod temi latami. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PARSZOWSKI TOMASZ, rodem z Wąchocka, uczeń Szymona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza w d. 2 listopada 1723 r., przy obecności Alexandra Triciusza, Jana Wolskiego i Jana Kędzierskiego starszego cechu haftarskiego w Krakowie, ks. II. k. 102 r.

PASZEWICZ STANISŁAW, rodem z miasteczka Stymbarku, uczeń Jana Wajgelta, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1644 roku, ks. II. k. 31 r.

PAUZEL zob. Borgini Stanisław.

PAWŁOWICZ zob. Kochanowski.

PEXA KASPER, partacz, to jest nienależący do cechu, robi w Krakowie i za jakąś robotę w r. 1585, bierze sto talarów, prawuje się z nim cech krakowski jeszcze w r. 1593, ks. I. pod temi latami; z czegoby wnosić wypadało, iż do lepszych artystów należał. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PHOHELIUS KRZYSZTOF wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1641 r., ks. II. k. 20 v.

PIECHOCKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1640 r., ks. II. k. 18.

PIEKOSZOWSKI JĘDRZÉJ, rodem z Krakowa, uczeń Karola Wochowskiego, uczyniony towarzyszem d. 15 maja 1780 roku; przyjęty za magistra do cechu d. 3 czerwca 1784 r., ks. III. s. 161 i 10 dr. pag. † dnia ostatniego października 1806 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PIŁACIŃSKI WOJCIECH, przyjęty za magistra do złocenia i chińszczyzny d. 19 września 1762 roku, ks. III. s. 133. — † d. 30 czerwca 1764 roku, księga zmarłych braci.

POCHWALSKI MARCIN, od lat kilkunastu już sztuką malarską bawiący się, przyjętym został za mistrza d. 29 kwietnia 1777 r., ks. III. s. 247. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PODGÓRA STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1646 r., ks. III. k. 38 r.

PODGÓRA WOJCIECH, malarz, żądał wstępu dnia 1 lutego 1620 r., oddał sztuki d. 1 marca t. r. — ks. I. k. 111 r. i v. — † 1630 r. Spis zmarłych braci na okładzinie téjże księgi, w któréj i pod r. 1633 na k. 160 v. jest wspomniana jego żona już wdowa. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczoy.

PODOWSKI WALENTY, uczeń najprzód Józefa Kopacińskiego, następnie Mikołaja Janowskiego, nakoniec Walentego Janowskiego, uczyniony to-

warzyszem dnia 11 listopada 1777 r., ks. III. s. 248.

PODZIOMSKI WOJCIECH przyjęty za magistra do wolnych robót dnia 23 czerwca 1762 roku, ks. III. s. 130 — *W Słowniku Malarzów* t. II. s. 117 nazwany jest Podziemskim.

POLAN GRZEGÓRZ, urodzony z Jana i Heleny w Polanowicach, majętności Łukasza Sierakowskiego, zapisany w r. 1611 na naukę czteroletnią Waleryanowi Fiolowi, ks. I. pod t. r.

POLANOWSKI JAN wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1616 r., ks. I. k. 102 v.

POPŁAWSKI MICHAŁ, niewypłacony mistrz cechu krakowskiego, malował alfresco krużganki u OO. Dominikanów, robił w kościele N. M. P. w Rynku, u św. Tomasza na Szpitalnéj ulicy i u OO. Karmelitów, ks. III. s. 92 — 93, pod r. 1759. — Na sessyi w d. 19 maja 1766 r. odbytéj, zakazano nosić, prezentować i przedawać obrazów źle malowanych, osobliwie Popławskiemu, tamże s. 182. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

POPŁAWSKI TOMASZ przyjęty za magistra dnia 18 września 1774 r., dla złego jednak życia wyłączony ze zgromadzenia d. 20 lutego 1793 r. ks. III. s. 234 i 67 dr. pag. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PORĘBOWICZ — PORĘBIUS — ŁUKASZ, syn Jana i Anny mieszczan bydgoskich, wyzwolony na

towarzysza sztuki malarskiéj 1615 roku, żąda pośrodku w cechu d. 3 marca 1624 r., ks. I. k. 94 r. i 120 r. † d. 1 listopada 1637 r. Starowolski Monumenta p. 211. — *W Słowniku Malarzów* nazwany jest Porębskim.

POSIŁOWSKI STEFAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1651 r., ks. II. k. 49 v.

PRASSENS KAROL, rodem Niemiec, partacz, niemały czas mieszkając w Krakowie, różnych robót się podejmował; nietylko iż niechciał w niczém kongregacyi podlegać, ale owszem lżył ją i znieważał niegodziwemi słowy. Na posiedzeniu w d. 20 listopada 1773 r. odbytém, skazanym został na odebranie plag sto; jednak za wstawieniem się rektora akademii krakowskiéj, kara mu ta odpuszczona, a on podpisał się na wszystkie warunki, od zgromadzenia mu podane do wypełnienia, ks. III. s. 255 i nast. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PROBOLOWSKI STANISŁAW wspomniany w ks. I. towarzyszem pod r. 1603.

PROSZOWSKI JAN żądał pośrodku w cechu krakowskim przez Foltina konwisarza i Jakóba Litwinkowicza d. 2 lipca 1623 r. W r. 1624 i następnym był pisarzem cechowym, ks. I. k. 119 r. — W d. 13 marca 1639 r. przyszedłszy późno do cechu, kazał sobie czytać rachunki już przeczytane; następnie pokazać

konfirmacyą praw cechowych przez króla daną, którą gdy mu ukazano, zganił starszym, iż ją w prostéj skrzyni przechowują, kiedy on przywilej dany sobie od K. J. M. ma w kitajce uwiniony. W dalszym ciągu téj rozprawy oświadczył, iż nie da się karać, bo jest sługą K. J. M., a wychodząc z izby odpowiadał i groził, ks. II. k. 12. Ztąd wytoczyła się długa sprawa, pozywano się do sądów królewskich, na co wydał cech więcéj niż półtorasta złotych, jak to zapisano na karcie I. w ks. wydatków. Musiał nawet wystąpić ze zgromadzenia, gdyż odtąd wielkie milczenie o nim w aktach cechowych.

PROSZOWSKI MARCIN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj d. 28 maja 1595 r., żąda pośrodku w cechu d. 22 lutego 1599, d. 26 kwietnia oddaje sztuki, które przyjęto; ostatnia o nim wspominka jest pod rokiem 1633 w dzień św. Krzyża, ks. I. k. 35 v. i 159 r. W spisie zmarłych braci na okładzinie ks. II. stoi między Szeferem Piotrem a Zeglowiczem Ambrożym, z czegoby wypadało, iż umarł przed 1642 r.

PROSZOWSKI WOJCIECH, syn poprzedzającego, żądał pośrodku w cechu d. 21 września 1642 r., które żądanie przyjęto, i z przyczyny iż był synem mistrzowskim, nakazano mu tylko robić Crucifix i kolacyą oddać; musiał jednak wa-

runkom tym zadosyć nieuczynić, kiedy w d. 12 kwietnia 1651 r. ponawia żądanie swoje przyjęcia do cechu, ks. II. k. 26 r. i 47 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PRUSAKOWICZ JAN, uczeń Sebastyana Wójtowicza, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1641 r., ks. II. k. 20 v.

PRZYBEŁ JAKÓB, uczeń Kaspra Kurcza, wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1610 r. ks. I. pod t. r.

PRZYBYSZOWICZ LUDWIK wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1628 r., ks. I. 139 r.

PSARSKI WOJCIECH, uczeń Stanisława Szczerbicza, malarza lubelskiego, wyzwolony na towarzysza d. 25 marca 1618 r., ks. I. k. 106 r.

PSZONKA MACIÉJ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1592.

PUCHALSKI IGNACY, uczeń Piotra Molitora, uczyniony towarzyszem d. 18 października 1787 r., ks. III. s. 27 dr. pag.

PUCHAŃSKI ADAM, syn Wojciecha i Reginy, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1623 r., ks. I. k. 119 r.

PUŻETOWICZ zobacz Borgoni.

RACZKOWSKI ŁUKASZ, rodem z Igołomii, uczeń Wojciecha Gajeckiego, wypisany towarzyszem d. 1 sierpnia 1772 r., zostaje mistrzem d. 17

kwietnia 1780 r., ks. III. s. 222 i 260—261. † w Książu dnia 30 czerwca 1808 roku, ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

RADLEWSKI JAN wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1654 r., ks. II. k. 27 r.

RADWAŃSKI JĘDRZÉJ wspomniany mistrzem sztuki malarskiéj w r. 1754, ks. III. s. 42. † d. 11 września 1762 r., ks. zmarłych braci.

REMISZOWSKI JAN, uczeń Gabryela Durajskiego, uczyniony towarzyszem d. 19 marca 1754 r., przyjęty za magistra d. 17 września 1762 r., ks. III. s. 37 i 134. † 1773 r., ks. zmarłych braci. Byłto jednak sztafier, nie malarz.

RESZCZYŃSKI MARCIN, uczeń Marcina Stachowicza, uczyniony towarzyszem d. 30 listopada 1751 ks. III. s. 22.

ROBIEŃCZYK STANISŁAW, wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1632 r., ks. I. k. 151 v.

ROGOWSKI TOMASZ wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1654 r., ks. II. k. 57 v.

ROKICKI albo KONIECZNY JAN, syn Mikołaja, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1597.

ROMANOWSKI FRAŃCISZEK przyjęty za magistra d. 6 sierpnia 1747 r., ks. III. s. 5. † 1762 r., ks. zmarłych braci.

ROTMAYER MICHAŁ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1586.

ROŻAŃSKI MACIÉJ, pisarz kongregacyi, † dnia 8 stycznia 1763 r., ks. zmarłych braci.

RUPRICH KASPER, syn Balcera (Baltazara) farbiarza, wspomniany towarzyszem w księdze I. pod r. 1597.

RUSZEL JĘDRZÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1661 r., w tymże roku d. 10 czerwca żąda wstępu, a w połowie miesiąca grudnia zostaje mistrzem, ks. II. k. 65 v. 67 r. i 69. — W r. 1685 jest starszym zgromadzenia. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

RYBKIEWICZ JÓZEF w poczet majstrów przyjęty d. 13 marca 1793 r., ks. III. s. 61 dr. pag. † d. 27 sierpnia 1831 r. a wieku swego 66 r., księga zmarłych braci.

RYBOTYCKI SZYMON wstąpił do cechu jako mistrz dnia 3 stycznia 1683 roku, ks. II. k. 92. r. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

RYKOWSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1650 r., ks. II. k. 44 v.

RYNKOWSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1644 r., ks. II. k. 32 r.

RYNOWICZ JAN, rodem z Bucina, wyzwolony na towarzysza d. 26 sierpnia 1589 r., ks. I. pod t. r.

RZEPKA STANISŁAW wspomniany w aktach mistrzem w 1745 r., † 1747 r., księga zmarłych braci.

SAŁACHMANOWICZ WOJCIECH, rodem z Przeworska, syn Zygmunta i Anny, zapisany w r. 1625 na naukę u Tobiasza Tereszko, wyzwolony zaś na towarzysza w 1629 roku, ks. I. k. 123 v. i 142 v.

SCHEFFER JAN, syn mistrza krakowskiego, wstępuje do cechu w r. 1597 jako mistrz rzemiosła goldslagierskiego, w r. 1622 już nie żył, ks. I. pod temi latami. — Tegoż nazwiska i rzemiosła, imieniem zaś Marcin, kwitnął w połowie XVII wieku.

SCMIDT ADAM, rodem z Erfurtu, przyjęty do cechu za mistrza goldslagierskiego kunsztu w dzień św. Jakóba 25 lipca 1589. r., ks. I. pod t. r. Jest podstarszym cechowym w r. 1606.

SCHWARC PIOTR wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1628 r., ks. I. k. 138 r.

SIENIAWSKI JAKÓB, rodem z Lanckorony, uczeń Karola Wochowskiego, uczyniony towarzyszem d. 9 czerwca 1772 r., ks. III. s. 222.

SIEWICZ KAZIMIERZ, najprzód serwitor w kongregacyi, d. 11 listopada 1777 roku przyjęty za towarzysza, dnia zaś 3 czerwca 1784 r. za magistra, ks. III. s. 249 — 250, i s. 10 dr. pag. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

SIKORSKI KASPER, rodem z miasteczka Staszowa w powiecie sandomirskim leżącego, uczeń Szy-

mona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1717 r., ks. II. k. 101 v.

SIKORSKI KRZYSZTOF był już mistrzem, gdy w r. 1745 członkowie łączyli się w jedno zgromadzenie pod zwierzchnictwem akademii krakowskiéj mające zostawać; w d. 19 marca 1747 jest obrany trzecim z porządku konsyliarzem, ks. III. s. 1. — † d. 9 czerwca 1767 r., ks. zmarłych braci. Zgromadzenie posiadało jego pęzla obraz św. Bartłomieja w całéj postawie.

SISKOWICZ WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1621 r., ks. I. k. 113 v.

SŁEZIŃSKI BONAWENTURA, uczeń Piekoszewskiego Jędrzeja, wypisany towarzyszem d. 18 paźd. 1788 r., ks. III. s. 31. dr. pag.

SLIWIŃSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1767 r., ks. II. k. 80 v.

SŁAKA STANISŁAW wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1623 r., ks. I. k. 119 r.

SŁAWEK STANISŁAW, syn Jana, wyzwolony na towarzysza w 1604 r., ks. I pod t. r.

SŁOWIKOWSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1693 roku, wspomniany już mistrzem pod r. 1702, ks. II. k. 94 v. i 99 v. W r. 1724 złocił i malował wielki ółtarz w kościele XX. Karmelitów na Piasku, za co mu konwent w samych pieniądzach zapłacił 4254 złp. Rp. tego klasztoru; † 1738 r., ks. zmar-

łych braci. — *W Słowniku Malarzów* t. III. s. 391 błędna jest o nim wspominka.

SŁUŻEWSKI MAXYMILIAN wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1586.

SMIADECKI FRAŃCISZEK wspomniany już towarzyszem w 1596 r., w d. 4 lutego 1601 r. żąda pośrodku w cechu przez Urbankowicza radzcę krakowskiego, w niedzielę po św. Małgorzacie (d. 16 czerwca) 1602 zostaje mistrzem dostatecznym, ks. I. pod temi latami. Żył jeszcze w r. 1609, ks. przychodów pod t. r.

SMOLIK BARTŁOMIÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1632 r., ks. I. k. 155 r.

SOBINOWSKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1633 r., ks. I. k. 161.

SOCHACKI BENEDYKT, uczeń Jana Albrychiewicza, uczyniony towarzyszem dnia 18 października 1754 r., przyjęty za magistra d. 24 maja 1761 r., ks. III. s. 60 i 120. — † w Warszawie d. 18 lutego 1782 r., ks. zmarłych braci. Byłto jednak sztafier, nie malarz.

SOCHAR JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1634 s., żąda pośrodku w cechu d. 3 października 1644 r., po przyjęciu od starszych sztuk, które złożył, zostaje mistrzem dostatecznym d. 14 marca 1645 roku, wspomniany jeszcze pod r. 1670, ks. I. k. 163 v i ks. II. k. 31 v. 83 v. — *W Słowniku Malarzów* t. II.

s. 244 błędnie nazwany Suchan, zob. i Podobiznę jego podpisu pod Nr. 35.

SOSNOWSKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1621 r., ks. I. k. 113 v.

SOWIEŃSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza d. 26 lipca 1735 r. od swego mistrza Szymona Słowikowskiego, ks. II. k. 106 r.

STACHOWICZ MARCIN, pisarz zgromadzenia, † d 11 sierpnia 1770 r., ks. zmarłych braci.

STACHOWICZ MICHAŁ, syn Stanisława mieszczanina krakowskiego, zapisany w dniu 11 września 1783 r. do nauki malarskiéj Kazimierzowi Mołodzińskiemu na lat 5, dwa bowiem lata wprzód u innego mistrza przepędzone zgromadzenie mu odpuściło; mimo jednak tego wyzwolonym już został na towarzysza d. 21 grudnia 1786 r.; przyjęty do zgromadzenia jako mistrz dnia 18 października 1787 r. z tym warunkiem, iż ma trzecią sztukę rysowaną oddać, ponieważ podług ustaw po wyzwolinach u żadnego magistra przez dwa lata nierobił, oddał sztukę ostatnią d. 16 grudnia 1789 r., ks. III s. 2—3, 25, 26 i 46 dr. pag. — Zgromadzenie posiadało jego roboty obraz ŚŚ. Piotra i Pawła rozłączających się.

STACHURSKI TOMASZ, uczeń Kazimierza Mołodzińskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj d. 8 czerwca 1786 r., ks. III. s. 23 dr. pag.

STARZESKI JAN wspomniany w ks. I. towarzyszem pod r. 1593.

STASZOWSKI JAN przyjęty za mistrza d. 29 czerwca 1760 r., ks. III. s. 110, † d. 19 kwietnia 1770 r. będąc podówczas starszym zgromadzenia, ks. zmarłych braci.

STAWINOGA JAN, z Kazimierza, powinowaty X. Stanisława Skórkowskiego, plebana in Brzezie; przyjęty wpośród mistrzów d. 21 czerwca 1587 r. z tym warunkiem, iż ma tylko do roku mieszkać na Kazimierzu, a po tym przeciągu czasu winien sztuki robić, ks. I. pod r. 1587. Na karcie 33 r. téjże księgi czytamy o nim: „Actum eodem die et anno (19 czerwca 1594) jest nakazanie Cechu wszystkiego Dekretem Panu Janowi Stawinodze, iż nie ma chować ani uczyć rzemiosła malarskiego zakonnika od św. Frańciszka, którego na ten czas począł uczyć bez wiadomości Panów Starszych i Cechu wszystkiego, co jest przeciwko prawu i przywilejom cechowym; to mu naznaczono od dnia dzisiejszego, ut supra, aż do dnia 26 Junii. A gdzieby się śmiał ważyć tego, żeby go uczył nad ten czas naznaczony, albo też i w klasztorze, gdzieby byl przeświadczon, żeby mu miał ukazować dłużéj, tedy będzie powinien dać wedle uznania i dekretu trzy kamienie wosku, a Panom na Ratusz dziesięć grzywien, na co zezwolił.“

STAWSKI KAZIMIERZ przyjęty za magistra dnia 12 grudnia 1773 r., ks. III. s. 227 — 28. — W roku 1790 jest podstarszym cechowym. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

STEFANOWICZ ADAM wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1628 r., ks. I. k. 138 v.

STEPNIOWICZ MACIÉJ uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj 1639 r., ks. II. k. 15 v.

STERNIC TOMASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1620 r., ks. I. k. 111 r.

STOJKOWSKI MIKOŁAJ wzięty ze szkół od Szymona Słowikowskiego, trochę się u niego malarstwa poduczył i do téj sztuki ochoty nabrał. Opuszcza jednak swego mistrza i znów dla kończenia swojéj edukacyi w grono uczniów szkolnych zapisuje się; będąc już w retoryce trapiony niedostatkiem, bo jak sam o sobie powiada znajdował się sine victu et amictu, wstępuje w służbę do pewnego akademika krakowskiego, któremu, co było w jego kościele potrzeba, sporządza i robi, a tak w malarstwie sam daléj ćwiczy się i doskonali. Szczególniéj zaś przy swoim bracie mieszkając nabył lepszéj wprawy i biegłości; niemając zaś innego sposobu do życia, zaczął wyłącznie malarstwem się trudnić w Krakowie. Cech przyjął go za mistrza w d. 6 sierpnia 1747 r. pod tym warunkiem, aby się wielkich robót niepodejmował, ks. III. s. 6. — † 1761 roku, ks. zmarłych braci.

STRUGALSKI WOJCIECH, uczeń Sebastyana Kłosowicza, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj 1702 r., ks. II. k. 100 r.

STRZELBICZ — STRELBICZ — KRZYSZTOF, rodem ze Starego Sącza, żądał pośrodku w cechu dnia 8 lutego 1609 r., żył jeszcze w 1616 r., ks. I. k. 62 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

STRZELCZYK JAN, uczeń Stanisława Bocheńczyka, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1606 r., ks. I. pod t. r.

STRZELECKI KRZYSZTOF, rodem z Sącza, uczeń Jana Litwinka, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj od pozostałéj wdowy swego mistrza w d. 3 października 1593 r., ks. I. pod t. r.

STRZEMESKI FRAŃCISZEK, uczeń Jędrzeja Ruszla, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj około r. 1682, żąda pośrodku w cechu d. 5 lipca 1682 r., ks. II. k. 89 v. — 91 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

STRZĘPKOWICZ SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1646 r., ks. II. k. 37 v.

SUCHODOLSKI PIOTR żądał pośrodku w cechu w niedzielę Przewodnią (18 kwietnia) 1632 r., przyjęty za mistrza d. 6 czerwca t. r., ks. I. k. 153 r. i 154 r. — żył jeszcze w 1643 r., ks. II. k. 27 r.

SULOWSKI WOJCIECH wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1606.

SWIDERSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1632 r., ks. I. k. 152, żądał

pośrodku w cechu d. 29 marca 1637 r.; w sztukach oddanych upatrzyli bracia wiele błędów, w miejsce których obiecał w październiku 1638 r. robić inne; w r. 1650 prowadził jakąś robotę na Tyńcu, ks. II. k. 38 r. i 10 r. i 45 v. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

SWIEBODA JAKÓB, rodem z Wągrowca, syn Jędrzeja i Anny, zapisany na naukę Waleryanowi Fiolowi 1611 r., wyzwolony na towarzysza 1616 roku, ks. I. k. 99 r.

SZASZORKOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1638 r., żąda pośrodku w cechu d. 2 stycznia 1650 r., ks. II. k. 6 v. i 43 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

SZCZERBIC STANISŁAW, malarz z Lublina, żąda osobiście mistrzowstwa postronnego w pierwszy poniedziałek po Bożemciele (d. 13 czerwca) 1605 roku; cech krakowski przyjmuje go do pośrodku swego z tym jednak warunkiem, aby, po ukazaniu listu od wyuczenia, złożył do skrzynki zł. 10, nadto aby dawał na każde suchedni po groszu i zapisywał i wyzwalał chłopców; wspomniany jeszcze pod r. 1618, ks. I. k. 52 r. i 106 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

SZCZUKOWSKI JACEK uczyniony towarzyszem d. 17 grudnia 1775 r., ks. 3. s. 240.

SZCZUROWSKI IGNACY, rodem z Pinczowa, uczeń najprzód Kazimierza Stawskiego, następnie Flo-

ryana Brodzińskiego, wypisany towarzyszem sztuki malarskiéj dnia 15 września 1790 r., ks. III. s. 48. dr. pag.

SZCZYGIELSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1626 r., ks. I. k. 129 v.

SZISSEL KONRAD, z Aichstadtu w bawarskiéj ziemi, wspomniany w ks. I. towarzyszem szklarskiéj sztuki pod r. 1595.

SZULC ANTONI, rodem Niemiec, wspomniany już mistrzem sztuki malarskiéj w r. 1754, ks. III. s. 42. † d. 20 lutego 1771 roku, ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

SZULERSKI MACIÉJ, mistrz w cechu krakowskim, † 1758 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* niezapisany.

SZYMON laik bernardyn w konwencie krakowskim, o którym w księdze zmarłych braci tamże, pód dniem 7 października zapisano: „1674 Fr. Simon N. Laicus devotus. Pictor egregius aetatis 70 an. obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro Fratrum.“ (1674 umarł w Krakowie Brat Szymon, Laik nabożny, wyborny Malarz w 70 r. życia, pochowany w grobie braci.) — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

TABORSKI ONUFRY, laik bernardyn w Radomiu, o którym dotąd jedyną wiadomość przechowała

księga zmarłych braci konwentu krakowskiego pod dniem 19 grudnia w tych słowach: „1788 Fr. Onuphrius Taborski Laicus Pictor, obiit Radomiac, sepultus in sepulchro fratrum.“ (1788 umarł w Radomiu Brat Onufry Taborski, Laik Malarz, pochowany w grobie braci.) — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

TERESZKO — TERESKO — TOBIASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1601 r., żąda pośrodku w cechu d. 21 października 1612 r., oddaje sztuki d. 2 marca 1614 r.. w r. 1634 już nie żył, ks. I. pod r. 1601 i 83 r. 87 v. 162 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

TRICIUS ALEXANDER STANISŁAW, malarz nadworny Augusta II, króla polskiego, i mistrz w cechu krakowskim, wspomniany w aktach pod rokiem 1717 i 1727, ks. II. k. 101 103 r. — zobacz Podobiznę własnoręcznego jego podpisu pod Nr. 57.

TRICIUS JAN, malarz i mieszczanin krakowski, żąda pośrodku przez Marcina Blechowskiego brata cechowego, d. 31 maja 1655 r., wspomniany jeszcze pod r. 1671, ks. II. k. 59 r. i 84 r. — zob. Podobiznę jego podpisu pod N. 44. — Obu tych Triciuszów dotąd poczytowano za jednę osobę, lecz akta dowodnie inaczéj nam teraz powiadają.

TRIMER SAMUEL, rodem z Brzegu szląskiego, syn

Krzysztofa i Urszuli, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1611 r., ks. I. pod t. r.

TROJANOWSKI JĘDRZÉJ uczyniony towarzyszem malarskiéj sztuki 1649 r., ks. II. k. 42 v.

TRZIEŃSKI MIKOŁAJ, rodem z powiatu szczérzeckiego, uczeń Szymona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1720 roku, ks. II. k. 102 r.

TYBEŁKOWSKI zob. Wenesta.

TUREK HERMAN, partacz, to jest niemający społeczności z cechem, wspomniany w ks. I. pod r. 1607.

TUSZKIEWICZ — TRUSZKIEWICZ — MIKOŁAJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1627 r., ks. I. 133 v., gdzie go piszą Tuszkiewicz; żąda pośrodku w cechu d. 22 grudnia 1641 roku, ks. II. k. 22 v., gdzie jest mianowany Truszkiewicz. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

TYŚMIEŃSKI BARTŁOMIÉJ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1590.

VENDENENDEN PIOTR, syn Jakóba Vendenenda, Niederlandem także zwanego, znakomitego muzyka nadwornego Zygmunta III, i mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj w 1608 r., ks. I ks. wydatków pod t. r., w któréj zapisano, iż przy jego

wyzwolinach wydano na wino z dozwoleniem wszystkich braci gr. 24. — zob. Podobiznę pod Nr. 6.

VICHTERZ — WICHERL — JAN, z Antwerpii, żądał pośrodku w cechu krakowskim d. 20 grudnia 1626 r., ks. I. k. 130 r., gdzie go mianują Wicherl; zostaje mistrzem dostatecznym d. 21 listopada 1627 r. tamże k. 134 r. lecz jest nazwany Vichterz. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

VONDERFFELE — FONDERHELM — FRAŃCISZEK wspomniany w ks. dochodów pod r. 1608 i 1609, gdzie w drugiem miejscu zapisano, iż, ponieważ bawił w Sączu, strzelał do kurka za niego Jan Hofman. Zdaje się, iż właściwa pisownia jego nazwiska winna być: Vander-Vel. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WADA WAWRZENIEC, towarzysz sztuki malarskiéj, żądał pośrodku w cechu d. 23 lutego 1613 r., oddał sztuki dnia ostatniego sierpnia t. r., ks. I. k. 87 r. i 89 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

WAŁASSEK JAN, syn Wojciecha krawca mieszczanina krakowskiego, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1602.

WASZKOWICZ zob. Wenesta.

WĄSOWSKI JÓZEF, mistrz w cechu krakowskim, † 1761 r., ks. zmarłych braci.

WCZYSŁOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1614 r., ks. I. pod t. r.

WCZYSŁOWICZ MACIÉJ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1589.

WEIGELT JAN, towarzysz sztuki malarskiéj, żądał pośrodku w cechu krakowskim d. 15 stycznia 1617 r., oddał sztuki d. 26 lutego t. r., ks. I. k. 103 r. i 103 v. — W r. 1645 jest obrany starszym w miejsce zmarłego Kiełbiowicza.

WEIGELT JAN, syn poprzedzającego i Zofii Kuleszównéj, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1661 r., żądał pośrodku w cechu dnia 12 kwietnia 1665 r., ks. II. k. 67 v. i 77 r. — W roku 1668 i 1669 jest podstarszym cechowym. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

WENDAL JAN wstępuje do cechu krakowskiego jako mistrz d. 8 kwietnia 1683 r., ks. II. k. 91 v. — Niezamieszczony *w Słowniku Malarzów*.

WENESTA — WASZKOWICZ — TUBEŁKOWSKI — JĘDRZÉJ uczeń Marcina Blechowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1659 r., żąda pośrodku w cechu krakowskim d. 15 czerwca 1670 r., ks. II. k. 63, 74 v. i 83 r., gdzie go pod temi trzema nazwami wspominają, sam pisał się zaś Wenesta, zobacz Podobiznę Nr. 50. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

WĘDROGOWSKI PIOTR, uczeń Macieja Godyńskiego

malarza, wyzwołony na towarzysza 1611 r., ks. I. pod t. r. — Innéj wiadomości o tym Macieju Godyńskim, akta nieprzechowały, niema go także w *Słowniku Malarzów*.

WICHERL zob. Vichterz.

WIERZBICKI STANISŁAW wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1600.

WIERZEJSKI STANISŁAW żąda pośrodku w cechu krakowskim d. 22 października 1597 r., oddał sztuki w suchedni Cinerum 1598 r., ks. I. pod temi latami; w roku 1619 już nieżył, tamże k. 110 r.

WILCZEK JAN, syn Jana i Zuzanny, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1649 r., ks. II. k. 41 r.

WILCZEK STANISŁAW wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1631 r., ks. I. k. 149 v.

WILKOSZOWICZ STANISŁAW, syn Stanisława mieszczanina ujskiego, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj 1643 r., ks. II. k. 28 r.

WIŚNIOWSKI WOJCIECH, malarczyk, żądał pośrodku w cechu d. 30 listopada 1611 r., ks. I. k. 80. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WŁOCHOWICZ SEBASTYAN, malarz i mieszczanin przemyski, wspomniany w ks. I. na k. 141 r. pod r. 1629. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WŁOSKOWICZ STEFAN wyzwolony na towarzysza goldslagierskiego kunsztu w 1637, ks. II. k.

2 r., zostawszy potem mistrzem, był w r. 1647 podstarszym, w roku zaś 1650 starszym cechowym. — *W Słowniku* t. III. s. 57 nazwany jest malarzem, lecz błędnie.

WOCHOWSKI KAROL, uczeń Łukasza Orłowskiego, wypisany towarzyszem d. 31 marca 1752 r., przyjęty za magistra d. 16 maja 1758 roku, w r. 1770 oddaje mu kongregacya w długu 100 złp. kopią obrazu Chrystusa ukrzyżowanego, malowaną przez Dubrowskiego, ks. III. s. 22. — 23, 84 i 209. — † dnia 9 kwietnia w święto Zwiastowania N. M. P., o godzinie 5 rano 1804 r. ks. zmarłych braci. — Był to jednak sztafier, nie malarz.

WODKA zob. Boja.

WOJDAKOWSKI MACIÉJ, uczeń Stanisława Kosteckiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1633 r., k. 157.

WOJNAKOWSKI KAZIMIERZ uczyniony towarzyszem sztuki malarskiéj d. 8 czerwca 1786 r. ks. III. s. 23 dr. pag.

WOJSZA WOJCIECH, z Falkowéj, przyjęty do cechu za mistrza d. 16 lipca 1595. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WOJTOWICZ SEBASTYAN oddał sztuki wedle porządku cechu malarskiego w suchedni Cinerum 1625, ks. I. k. 122 v., w r. 1629 użyty był do postawienia i zrobienia dwóch ółtarzy w kościele archipresbyteralnym N. M. P. w Kra-

kowie, t. j. jednego ŚŚ. Mikolaja i Benedykta, drugiego Ś. Katarzyny. Ks. Dochodów i Wydatków Prowizorów wspomnianego kościoła, w archiwum przy tymże znajdująca się. W r. 1641 jest starszym cechowym.

WOLNY GRZEGÓRZ, rodem z Bochni, wspomniany w ks. I. pod r. 1586 towarzyszem, a w dziesięć lat późniéj mistrzem. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WOSZCZYCKI BERNARD, dominikan, zapisuje w cechu d. 17 września 1762 r. do nauki u siebie na lat 7 lub według aplikacyi na krótszy czas Józefa Kępińskiego, ks. III. s. 131 — 132. Należał więc do społeczności z cechem krakowskim. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

ZALASOWICZ MARCIN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1640 r., ks. II. k. 18 r.

ZALESKI WAWRZENIEC wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1626 r. ks. I. k. 130 v.

ZAMOŃSKI JAN, mistrz w cechu krakowskim, † d. 14 stycznia 1832 a w 50 r. życia swego, ks. zmarłych braci.

ŻARKOWSKI zob. Darkowski.

ZAWALSKI JÓZEF, mistrz w cechu krakowskim, † 1746 r., ks. zmarłych braci.

ZAWALSKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza

1671 r., wstępuje do cechu jako mistrz d. 5. lipca 1682 r., ks. II. k. 36 v. i 90 r., żył jeszcze w 1690 r. Był podobno jednak goldslagierem, nie malarzem.

ZEGLOWICZ AMBROŻY wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1627 roku, żądał pośrodku w cechu dnia 1 sierpnia 1632 r., zostaje mistrzem dostatecznym d. 8 maja 1633 r., ks. I. k. 133 v. 155 r. i 161 r.; pod dniem 8 maja 1643 w ks. II. k. 27 v. jest wzmianka o wdowie po nim pozostałéj, podobno jednak umarł już w marcu 1642 r., gdyż pod tą datą na karcie 24 r. téjże księgi, jest mowa o pogrzebie brata cechowego. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

ZEGLOWICZ JACEK, syn poprzedzającego i Anny małżonków, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1665 r., ks. II. k. 76 r.

ZEGUŁA WALENTY wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1634 r., ks. I. k. 164 v.

ZIELAZOWICZ ŁUKASZ uczyniony towarzyszem malarskiéj sztuki 1616 r., ks. I. k. 96 v.

ZIELEŃSKI MICHAŁ wspomniany już mistrzem w 1744 † 1755 r., ks. zmarłych braci.

ŻÓŁTECKI MIKOŁAJ wyzwolony na towarzysza malarskiéj sztuki 1671 r., wstępuje do cechu jako mistrz d. 15 marca 1683 r., ks. II. k. 83 v. 84 r. i 92 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

ŻÓRATYŃSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1635 r., zostaje mistrzem dnia 31 marca 1637 roku, ks. I. k. 167 r. i ks. II. k. 3. v.

ZWONOWSKI ZACHARIASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1626 r., żąda pośrodku w cechu malarskim w suchedni Michaëlis 1629 roku, ks. I. k. 128 r. i 142; w suchedni Cinerum 1639 r. wspomniana już żona jego owdowiała, ks. II. k. 13 r. — Pisał się Zwonowski nie zaś Dzwonowski, jak go w *Słowniku Malarzów* t. III. s. 197 nazwano, dowodem Podobizna pod Nr. 29.

ZYGAŁA MACIÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiéj 1633 r., ks. I. k. 159 v.

ZYGANTY WINCENTY zostaje mistrzem kunsztu szpalerniczego, i wstępuje do cechu w piérwszych dniach r. 1602, wyjeżdża do Włoch 1610 r., w rok późniéj znów się ukazuje za powrotem w Krakowie, w r. 1612 strzelał do kurka, wspomniany jeszcze pod r. 1613, ks. I. i ks. Dochodów pod wyżéj wymienionemi latami.

marcine 1. Łaski Franisch 2. Sniadecki

Pietro 3. mordazi moią

ran ą własną Caspar 4. Kurz

5. Jacobus Kortmannus

Elbingensis Borussus.

Manu propria.

6. Piotr Vendenenden manu pro

7. Stanisław Bożeneczik

8. Jakub Litynkowicz

9. Stanisław Wierzeyski.

10. Vincenty Cziganty

11. Jan Kurbis

12. Florian Bogdanowicz Rękom

swoim własnom

13. Chrzistof Coraneker

14. Lucas Porębing

15. Stanisław Borgony Malarz

16. Marcin Prosoroski pictor Civis Cra[illegible]

17. Valerian Flot malarz.

18. Krzysztof Strolberg

19. Jacob Droschel malarz

20. Tobiasz Ferreszko

21. Lwrapc Wadá.

24. Daniel Freiberus

25. Stanisław Gaioskowicz

26. Jan Proszowski

27. Ambroży Zglowicz M.

28. Stanisław Kiełbiowicz

29. Zacharias Iwanowski

30. Władysław Grabyss.

22. Stanislaus Lo

23. Jan Weigelt Arctus

31. Stanisław Rechowicz

BOSTON PUBLIC LIBRARY
3 9999 06561 095 6

NAKŁADEM

Ż. J. Wywiałkowskiego

w Krakowie

rozpoczęto drukować dzieło pod tytułem:

CECHY KRAKOWSKIE.

ICH DZIEJE, ORDYNACYE, LISTY SWOBODY, ZWYCZAJE it.

jako Materyał do Historyi Sztuk, Rzemiosł, Przemysłu dawnéj Polski, a mianowicie wzrostu, kwitnienia i upadku tychże w Krakowie — z Aktów cechowych i innych rękopisów

zebrane przez

WILHELMA GĄSIOROWSKIEGO.

Wyszedł już Zeszyt I. — Części I. — Tomu I. w szczególności:

Mistrzowie i Towarzysze Malarscy.

W KRAKOWIE,

z dołączeniem Podobizn ich podpisów.

Zeszyt zaś II. obejmować będzie:

DZIEJE, ORDYNACYE, ZWYCZAJE i t. p.

również i Podobizny.

W miarę poparcia z strony Publiczności zeszyty od 5 do 7 ark objętości na dobrym papierze z staranném odbiciem, z dołączeniem różnych rysunków w krótkich od siebie przerwach wychodzić będą.

WARTKOTŁOCZNIE

opisał towarzysz sztuki drukarskiéj (Ż. J. Wywiałkowski),

z rysunkami

DIARYUSZ

O FUNDACYI KOŚCIOŁA I KONWENTU

pod tytułem:

Ojca świętego Norberta,

dla wiadomości potomnych wieków wynotowany.

Wyż pomienione dziełka są do nabycia: w Czcionkarni Ż. Wywiałkowskiego, przy ulicy Sławkowskiéj pod liczbą 284. zaś od 1 października przy ulicy Szpitalnéj pod l. 385/596.